KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 1999,

valtiontukijärjestelmästä, jonka Italia on toteuttanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (27 päivänä syyskuuta 1995 annettu Sisilian aluelaki N:o 68)

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 5202)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/319/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on kehottanut mainitun artiklan [1] mukaisesti asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Italian pysyvä edustusto Euroopan unionissa on ilmoittanut 8 päivänä elokuuta 1995 päivätyssä kirjeessään perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle Sisilian alueen puolesta aluelakiluonnoksesta, joka sittemmin 27 päivänä syyskuuta 1995 hyväksyttiin Sisilian aluelaiksi N:o 68 ja joka koskee takuurahaston perustamista tuotanto- ja myyntiyritysten velkojen konsolidointia varten ja toisen takuurahaston perustamista käsiteollisuusalan yritysten velkojen konsolidointia varten. Kaupan toimijoille myönnettävät tuet (jäljempänä laki N:o 68/95).

(2) Kyseisiä toimenpiteitä tarkasteltiin seuraavasti:

Komissio tarkasteli tukinumerolla N 750/A/95 edellä mainittuun lakiin sisältyviä tukitoimenpiteitä ja hyväksyi ne perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (komission 24 päivänä syyskuuta 1996 päivätty kirje SG(96) D/8236) siltä osin kuin niitä sovellettiin muilla kuin maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla.

Komissio tarkasteli edellä mainitun lain mukaisten tukitoimenpiteiden soveltamista maanviljelyksen, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla tukinumerolla N 750/B/95.

(3) Komissio pyysi 2 päivänä lokakuuta 1995 (teleksi nro 36342), 13 päivänä maaliskuuta 1996 (teleksi nro 11717) ja 2 päivänä syyskuuta 1996 (teleksi nro 33700) lisätietoja. Italian pysyvä edustusto toimitti osan pyydetyistä lisätiedoista 18 päivänä heinäkuuta ja 6 päivänä marraskuuta 1996 päivätyillä kirjeillä.

Italian viranomaisilta pyydettiin 3 päivänä joulukuuta 1996 (teleksi nro 46422) muita tarkkoja ja yksityiskohtaisesti eriteltyjä tietoja aluelain N:o 68/95 säännösten alakohtaisesta soveltamisalasta.

Italian viranomaiset toimittivat 15 päivänä syyskuuta 1997 päivätyssä kirjeessä osan käsiteltävänä olevan lain 6 pykälään liittyvistä tiedoista. Muita tietoja ei sen sijaan ole toimitettu. Komissio pyysi tietoja uudestaan 22 päivänä lokakuuta 1997, ja Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 28 päivänä lokakuuta 1997 päivätyssä kirjeessään, etteivät ne voi toimittaa enempää tietoja.

Komissio hyväksyi 24 päivänä syyskuuta 1997 tuen N 750/A/95 (kirje Italian hallitukselle, SG(96) D/8236).

Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella on varmaa, että aluelain N:o 68/95 6 ja 7 pykälää sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteen I mukaisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen sekä kaupan pitämiseen. Muiden säännösten osalta Italian viranomaiset eivät ole vastanneet komission yksiköiden esittämään kysymykseen saman lain 1, 3 ja 5 pykälän mukaisten tukitoimenpiteiden alakohtaisesta soveltamisalasta (kysymys lähetetty teleksinä 3 päivänä joulukuuta 1996).

(4) Komissio ilmoitti Italialle 13 päivänä helmikuuta 1998 (SG(98) D/1223) päivätyssä kirjeessään päätöksestään aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely näiden tukitoimenpiteiden maatalouteen, kalastukseen ja vesiviljelyyn soveltamisen osalta.

[1] EYVL C 86, 21.3.1998, s. 3.

(5) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ([2]). Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa käsiteltävistä tuista.

(6) Italian viranomaiset esittivät komissiolle omat huomautuksensa asiasta 30 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessä. Muilta asianomaisilta ei ole saatu huomautuksia.

Komission yksikköjen ja Italian viranomaisten epävirallisen tapaamisen jälkeen, jossa jälkimmäiset ilmaisivat aikomuksensa pyytää, että lain 6 pykälän mukaista tukea käsiteltäisiin erillisenä muista toimenpiteistä, joiden osalta oli aloitettu perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, komission yksiköt pyysivät lisätietoja 6 pykälästä 10 päivänä marraskuuta 1998 päivätyssä teleksissä nro 42510. Italian viranomaiset esittivät 19 päivänä marraskuuta 1998 päivätyssä kirjeessään komission yksiköille lisähuomautuksia 6 pykälästä.

(7) Tämä päätös koskee yksinomaan tukitoimenpiteiden soveltamista perustamissopimuksen liitteen I mukaisilla aloilla (maatalous sellaisena kuin sillä tarkoitetaan alkutuotantoa sekä maatalous-, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen). Tässä päätöksessä ilmaisulla 'kyseiset alat' tarkoitetaan kaikkia Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteen I mukaisia maatalous- ja kalastustuotteita, ellei muuta erikseen mainita.

II **KUVAUS**

(8) Tämän päätöksen kannalta merkittäviä ovat yksinomaan ne tukitoimenpiteet, jotka mainitaan aluelain N:o 68/95 pykälissä ja jotka on jäljempänä kuvattu siltä osin, kuin ne koskevat liitteen I tuotteita (maatalous- ja kalastustuotteet). Komissio on tarkastellut aluelain N:o 68/95 mukaisia tukitoimenpiteitä siltä osin kuin niitä sovelletaan muilla kuin maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla ja hyväksynyt ne Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti 24 päivänä syyskuuta 1996 päivätyllä kirjeellään SG(96) D/8236.

(9) **Lain N:o 68/95 1 pykälä**

Pykälällä on perustettu kaksi takuurahastoa (yksi tuotantoalan yrityksille ja toinen kaupan alan yrityksille), joiden tavoitteena on kattaa riskejä sellaisissa rahoituksen rakenneuudistustoimissa, jotka on aloitettu seuraavien säännösten soveltamiseksi: aluelain N:o 15/93 34 pykälä, aluelain N:o 25/93 43 pykälä, jota on muutettu aluelain N:o 68/95 3 pykälällä; aluelain N:o 25/93 44 pykälä.

(10) Komissio on tuen N 730/95 yhteydessä hyväksynyt aluelain N:o 15/93 34 pykälän mukaisen tukijärjestelmän. Kyseessä on tuki, joka toteutetaan koronalennuksena tuotantoalan yritysten rahoituksen rakenneuudistuksessa.

(11) Aluelain N:o 25/95 43 pykälän mukainen tukijärjestelmä on hyväksytty vähämerkityksisenä tukena tuen N 472/94 yhteydessä. Kyseessä on tukijärjestelmä kaupan yritysten velkarakenteen tervehdyttämiseksi.

(12) Aluelain N:o 25/93 44 pykälän osalta komissio on tehnyt päätöksen, jossa se toteaa tuen soveltumattomaksi yhteismarkkinoille (17 päivänä heinäkuuta 1996 tehty päätös, joka on hyväksytty menettelyssä C 30/95 — entinen tuki N 113/B/93). Kyseisen 44 pykälän mukaan tukia myönnetään matalakorkoisina lainoina pankkilainajärjestelyihin yrityksille, jotka toimivat hedelmien, vihannesten ja sitrushedelmien kaupan alalla.

(13) **Aluelain N:o 68/95 3 pykälä**

Aluelain N:o 68/95 3 pykälällä muutetaan velkaantuneiden yritysten velkojen korvaamisesta annetun ja tuen N 472/94 yhteydessä vähämerkityksiseksi tueksi hyväksytyn aluelain N:o 25/93 43 pykälän mukaisen tukitoimenpideohjelman mukaan myönnettävien tukien soveltamisedellytyksiä.

(14) **Aluelain N:o 68/95 5 pykälä**

Aluelain N:o 68/95 5 pykälässä säädetään tuista, jotka toteutetaan koronalennuksina lainoissa velkaantuneiden käsiteollisuusalan yritysten velkojen korvaamiseksi, ja säännös on hyväksytty vähämerkityksisenä tukena tuen N 750/A/95 yhteydessä.

(15) Menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen 1, 3 ja 5 artiklassa komissio esittää seuraavat huomautukset.

(16) Lain 1 pykälää käsiteltäessä on käyttöön otetun mekanismin vuoksi (takuu myönnetään lainoille, jotka ovat jo saaneet alueellista tukea) tarkasteltava sitä, onko takuusta koostuva tuki yhteensopiva myös ensimmäisten, velkatilanteen vakiinnuttamiseen otettujen lainojen koronalennuksena toteutetun tuen yhteismarkkinoille soveltuvuuden kanssa. Rahastosta myönnetystä takuusta aluelain N:o

([2]) Katso alaviite 1.

25/93 44 pykälän mukaisiin toimiin komissio on jo todennut, etteivät kyseiset toimet sovellu yhteismarkkinoille, joten myös takuuta on siten pidettävä soveltumattomana yhteismarkkinoille.

(17) Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet 16 päivänä tammikuuta 1997 päivätyssä kirjeessään komissiolle, että kyseessä olevaa 44 pykälää — vaikkei sitä olekaan virallisesti kumottu — ei ole sovellettu sen vuoksi, että aluelaissa N:o 25/93 kyseistä toimenpidekokonaisuutta varten varatut määrärahat eivät tuolloin olleet käytössä (ennen varainhoitovuoden 1993 päättymistä). Sen vuoksi aluelain N:o 68/95 1 pykälän viittauksella aluelain N:o 25/93 44 pykälän mukaiseen järjestelmään ei ole minkäänlaista painoarvoa. Komissio on päättänyt aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.

(18) Takuun muodossa myönnettyjen tukien tarkastelun yhteydessä on herännyt muihin lain N:o 68/95 1 pykälän mukaisiin tukijärjestelmiin liittyviä epäilyksiä erityisesti siitä, voidaanko niitä soveltaa kyseisille aloille. Tämän vuoksi Italian viranomaisia pyydettiin 3 päivänä joulukuuta 1996 tarkentamaan aluelain N:o 68/95 säännösten (toisin sanoen kyseisten järjestelmien) alakohtaista soveltamista. Koska Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet kyseisiä tietoja, komissio ei ole voinut sulkea pois sitä mahdollisuutta, että aluelain N:o 68/95 1, 3 ja 5 pykälä sekä edellä mainitut alueelliset määräykset olisivat sovellettavissa myös tässä päätöksessä käsiteltyihin aloihin.

(19) Niinpä komissio ei ole voinut vahvistaa aluelain N:o 68/95 1, 3 ja 5 pykälän mukaisten tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille sen perusteella, mitä arviointiperusteita käsiteltävien alojen valtiontukien soveltamisessa käytetään (erityisesti valtiontakuiden ja vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävien tukien kohdalla). Komission oli siksi pakko aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely aluelain N:o 68/95 1, 3 ja 5 pykälän osalta, siltä osin kuin ne ovat sovellettavissa kyseisille aloille.

(20) Menettelyn yhteydessä komissio on pyytänyt Italian viranomaisia antamaan aluelain N:o 15/93 34 pykälässä säädetystä tukijärjestelmästä (sekä aluelain N:o 68/95 1 pykälän säännöksestä, jossa viitataan edelliseen), siltä osin kuin järjestelmää oli sovellettu myös kyseisillä aloilla, tietoja sen toteamiseksi, onko kyseisille aloille kohdistettujen valtiontukien osalta sovellettavia säännöksiä noudatettu; aluelain N:o 25/93 43 pykälän (sekä aluelain N:o 68/95 1 ja 3 pykälän säännöksistä, joissa viitataan edelliseen) ja aluelain N:o 68/95 5 pykälän mukaisista tukijärjestelmistä komissio muistutti Italian hallitukselle, että vähämerkityksisiä tukia koskevaa sääntöä ei sovelleta kyseisille aloille, ja pyysi Italian hallitusta vahvistamaan tiedon siitä, että tukitoimenpidettä oli sovellettu ja sovellettiin yhä edellä mainitun säännön mukaan muilla aloilla kuin niillä, joita tämä päätös koskee.

(21) **Aluelain N:o 68/95 6 pykälä**

Aluelain N:o 68/95 6 pykälässä säädetään, että tuet annetaan enintään vuoden pituisten lainojen koronalennuksena ja niitä myönnetään Sisiliassa työskenteleville kaupan alan toimijoille, joiden liiketoiminnasta vähintään 70 prosenttia muodostui sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmätuotteiden myynnistä oman alueen ulkopuolelle.

(22) Korko, joka jää toimijoiden vastuulle vähennyksen jälkeen, vastaa aluelain N:o 13/1986 4 pykälän 1 momentin 2 kohdassa määriteltyä korkoa, ja korkotuetun lainan määrä ei saa ylittää 50:tä prosenttia edellisten kolmen vuoden liikevaihdon keskiarvosta. Talousarvion mukainen määräraha tätä toimenpidettä varten oli kolmivuotiskaudelle 1995—1997 15 000 miljoonaa Italian liiraa, josta 70 prosenttia oli kohdistettu sitrushedelmäalalle.

(23) Lain N:o 68/95 6 pykälän mukaisesta tuesta komissio on päätöksessään menettelyn aloittamisesta esittänyt erityisesti seuraavat huomautukset:

”Näiden tukien arvioimiseen Italian viranomaiset ovat käyttäneet komission käytännön mukaisia käyttöluottoina myönnettävien valtiontukien arviointiperusteita ennen 16. helmikuta 1996 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 44 julkaistun tukikehyksen hyväksymistä [1]. Kyseiset perusteet ovat seuraavat: kyseeseen tulevat vain maatalouslainat, jotka on tarkoitettu kattamaan yleisluontoisia menoja (tuotantovälineiden hankinta, työvoimakustannukset jne.); laina ei saa liittyä vain yhteen ainoaan tuotteeseen tai olla sidoksissa yhteen ainoaan toimintaan; laina-aika ei saa ylittää kahtatoista kuukautta. On kuitenkin kyseenalaista, voidaanko kyseisiä tukia pitää todellisina käyttöluottoina (samassa merkityksessä kuin maatalouslainoja) … Tarkasteltaessa tuen myöntämiseen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä ja erityisesti tukien rajoittamista vain vientiyrityksiin sekä korkotuettujen lainojen määrän laskemista (50 prosenttia yrityksen liikevaihdosta), tuki näyttäisi vastaavan pikemminkin vientituen määritelmää, joka sisältyy vähämerkityksisiä tukia koskevan de minimis -säännön soveltamista koskevaan komission tiedonantoon (”vientituella tarkoitetaan kaikkea suoraan viennin määrään […] tai vientitoiminnan juokseviin menoihin perustuvaa tukea”). Kyseinen tuki liittyy tosiasiassa suoraan vientimäärään ensinnäkin siksi, että vietyjen tuotteiden määrä on sinänsä ratkaiseva peruste sille, että yritys voi-

daan hyväksyä tukijärjestelmän piiriin, ja toiseksi siksi, että tuen määrä lasketaan yrityksen liikevaihdon perusteella (jonka on muodostuttava merkittäviltä osin vientituotoista). Kun otetaan huomioon erityisehdot, tuen tarkoituksena (tai vaikutuksena), vaikka se myönnetäänkin ”perinteisenä” käyttöluottona, vaikuttaa olevan kyseisen 6 pykälän mukaisten tuoteryhmien (sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmätuotteet) vientitoiminnan tukeminen niin, että sillä katetaan osa välttämättömistä menoista. Tukea ei siis voida pitää maatalouslainana, jonka tarkoituksena on kattaa toimijan ennakoimat maataloustuotannon kierrosta aiheutuvat menot ennen samasta kierrosta saatavien tulojen perimistä. Komission vakiintuneen käytännön mukaan vientituet ovat toimintatukia, joihin ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia poikkeuksia (vrt. komission tiedonanto perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamismenettelystä aluetukien yhteydessä). Kyseisillä tuilla ei ole minkäänlaista pysyvää vaikutusta kyseisen alan tai alueen kehitykseen, koska niiden vaikutukset lakkaavat toimenpiteen päättyessä. Komissio on siksi päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan (*nykyisen 88 artiklan*) 2 kohdan mukaisen menettelyn kyseisen tuen osalta.

(1) Tämän kehyksen soveltaminen uusiin tukijärjestelmiin on toistaiseksi keskeytetty (vrt. edellinen komission 4 päivänä heinäkuuta 1997 päivätty kirje jäsenvaltioille).”

(24) **Aluelain N:o 68/95 7 pykälä**

Lain 7 pykälän mukaan alueellinen osuuskuntia luotottava laitos (l'Istituto Regionale per il Credito alla Cooperazione, jäljempänä 'IRCAC') voi myöntää aluelain N:o 37/78 mukaisesti nuorten perustamille yrityksille korkotuettuja lainoja yritysten toiminnan käynnistämiseen.

(25) Aluelaissa N:o 37/78 (joka on jo kumottu) säädettiin tukijärjestelmästä nuorille yrittäjille, ja sen mukaan oli mahdollista myöntää: a) tukia avustuksina ja korkotuettuina lainoina investointien toteuttamiseen; b) tukia korkotuettuina lainoina yrityksen hoitamiseen kolmen ensimmäisen vuoden aikana investointien toteuttamisesta ja hyväksymisestä. Investointien toteuttamisen viivästymisen vuoksi eräät osuuskunnat (25 saatujen tietojen mukaan) eivät ole voineet käynnistää tuotantotoimintaansa ennen kuin aika, jona investointeihin myönnettyjä lainoja ei tarvinnut maksaa takaisin (kolme vuotta), oli päättynyt, eivätkä sen vuoksi ole voineet maksaa takaisin kyseisiä lainoja. Tämän vuoksi niille ei voida myöntää käyttöluottoja.

(26) Aluelain N:o 68/95 7 pykälän perusteella voidaan myöntää laissa N:o 37/78 tarkoitettuja tukia yrityksille, jotka jälkimmäisen lain mukaan eivät täyttäneet itse tuen saannin edellytyksiä. Käsiteltävän säännöksen ansiosta edellä mainituille yrityksille voidaan myöntää lain N:o 37/78 mukaista käyttöluottoa sillä ehdolla, että kyseisen lain perusteella myönnettävän lainan määrä vastaa vähintään erääntynyttä lainaa (investointien rahoitukseen). IRCAC korvaa uusilla lainoilla maksamattomia lainoja (toisin sanoen uutta rahoitusta käytetään ainakin osittain maksamaan takaisin investointien toteuttamiseen saatuja lainoja).

(27) Päätöksessään aloittaa menettely komissio on tehnyt erityisesti seuraavat huomautukset 7 pykälästä. Aluelain N:o 68/95 7 pykälän mukaisia tukia on tarkasteltava komission vakiintuneen käytännön perusteella arvioitaessa jo toteutettujen investointien rahoittamiseen myönnettyjen lainojen rahoituskustannusten vähentämiseen tarkoitettuja tukia (maatalous- ja kalastusalan yrityksiin sovellettavat perusteet). Sen mukaan lainojen myöntämisen jälkeisten tukien ja kyseisten tukien yhteenlaskettu nettoavustusekvivalentti ei saa olla komission yleensä investointitukien (liitteessä II — nykyisessä liitteessä I — mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen) yhteydessä sallimaa enimmäistasoa korkeampi. Mahdollisia alakohtaisia rajoituksia on noudatettava. Kyseiset tuet on myönnettävä sen vuoksi, että uusien lainojen korkoja on mukautettu korkomuutosten huomioon ottamiseksi, tuen määrän on oltava pienempi tai yhtä suuri kuin uusien lainojen korkojen muutos, tai tuet on myönnettävä sellaisille maatalousyrityksille, jotka pystyvät antamaan takeet kannattavuudestaan, erityisesti, jos yritys on vaarassa kärsiä tappiota tai joutua vararikkoon olemassa olevien lainojensa rahoituskustannusten vuoksi; yritysten vaikeudet johtuvat yrityksestä riippumattomista syistä eivätkä sen sisäisistä olosuhteista. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet minkäänlaisia tietoja, joiden perusteella voitaisiin tässä tapauksessa varmistaa edellytysten täyttyminen. Komissio päätti siksi aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aluelain N:o 68/95 7 pykälän perusteella myönnettävien tukien osalta.

(28) Toimenpiteiden kuvauksen päätteeksi on tarpeen korostaa sitä, että kyseisen aluelain N:o 68/95 9 pykälässä kyseisen lain mukaiset tukitoimet alistetaan nimenomaan perustamissopimuksen 93 artiklan 2 ja 3 kohdan menettelyjen soveltamisalaan. Lisäksi Italian viranomaiset täsmensivät 30 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessään, että aluelain 1 pykälän mukaiset määrärahat oli kokonaan menetetty siksi, että tarvittavia maksusitoumuksia oli mahdotonta tehdä valtion kirjanpitoa koskevan lain mukaisissa määräajoissa, ja 19 päivänä marraskuuta 1998 päivätyssä kirjeessään ne tarkensivat lisäksi, että myös 6 pykälän mukaiset määrärahat on lopullisesti poistettu

alueen talousarviosta, koska komissio ei ollut tehnyt päätöstä asiasta vuoden 1998 loppuun mennessä.

III **ITALIAN VALTION HUOMAUTUKSET**

(29) Italian viranomaiset huomauttavat 30 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyssä kirjeessään ennen kaikkea, että aluelain N:o 68/95 mukaiset tuet eivät lakia kirjaimellisesti tulkittaessa vaikuta sulkevan pois perustamissopimuksen liitteessä I (entisessä liitteessä II) mainittujen tuotteiden (maatalous- ja kalastustuotteet) tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä, sillä laissa ei sitä erikseen mainita.

(30) Italian viranomaiset korostavat lisäksi, että maatalousalalle suunnatut tuet on tarkoitettu sellaisten haittojen korvaamiseen (esimerkiksi tuotannon kausiluonteisuus ja yritysten rakenne), jotka asettavat maatalousalan toimijat muita talouden aloja heikompaan asemaan, ja että tukea oli joka tapauksessa määrä myöntää kaikille alan toimijoille ilman syrjintää ja riippumatta maataloustoiminnan tyypistä.

(31) Lisäksi Italian viranomaiset tuovat esiin tukien poikkeuksellisen luonteen siinä mielessä, että ne on kohdistettu korvaamaan saarialueen yritysten yleistä epäedullista asemaa, jonka taustalla ovat korkeat korot. Sisiliassa korot ovat keskimäärin muun Italian korkotasoa korkeampia, ja viranomaisten mukaan tämä epäedullinen tilanne saattaa hyvinkin vääristää kilpailua. Juuri tämän vuoksi Italian viranomaiset katsovat, että koronalennuksina myönnetyt tuet voidaan hyväksyä poikkeuksellisuutensa vuoksi, vaikka ne ovatkin rinnastettavissa toimintatukiin. Italian viranomaisten mukaan nämä tuet olivat yhteisön voimassa olevan lainsäädännön mukaisia lain N:o 68/95 hyväksymisajankohtana, sillä: a) laina-aika on enintään yksi vuosi; b) tukia ei ole rajattu yhteen tuotteeseen ja yhteen toimintaan. Lisäksi samassa lainsäädännössä ei määritellä tuen intensiteettiä ja sallitaan korkotuetun lainan uusiminen vuosittain.

(32) Maan viranomaiset huomauttavat myös, että kyse ei ole oikeastaan lainoista, joita myönnetään mainittujen yritysten lyhytaikaisiin tarpeisiin, vaan lainoista, joiden avulla voidaan tervehdyttää lyhytaikaisista erittäin korkeakorkoisista pankkilainoista johtuvaa velkaantumista. Korkea korkotaso olisi helposti saattanut vääristää kilpailun edellytyksiä sisilialaisten yritysten ja muun Italian sekä Euroopan unionin alueen yritysten välillä. Italian viranomaisten mukaan on niin, että jos yritykset olisivat voineet saada sellaista lyhytaikaista lainaa, jonka korkotaso olisi vastannut korkotuettuja lainoja eli pääpiirteissään vastannut muualla kuin saarialueella käytössä olevia keskivertokorkoja, yritykset eivät olisi päätyneet nykyiseen velkaantumistilaansa. Laissa pyritään korvaamaan sisilialaisille yrityksille niiden sijainnin aiheuttama epäedullinen asema, sillä sisilialaiset yritykset eivät ole saaneet etuja, joita muiden maiden lainsäädäntö suo yrityksille. Edellä mainitun yhteisön lainsäädännön mukainen mahdollisuus uusia kyseiset lainat vuosittain heikentäisi, mikäli siihen olisi tarvetta, alueellisen lainsäädännön mukaista ehtoa lainojen 36 kuukauden takaisinmaksuajasta. Italian viranomaisten mukaan lainojen takaisinmaksuaika on tärkeä, koska lainasumma alkaa pienentyä heti sen myöntämistä seuraavan kuukauden aikana, jolloin laina-ajan keskipituus olisi varmasti lyhyempi kuin 36 kuukautta.

(33) Lisäksi Italian viranomaiset huomauttavat, että tilannetta pahentaa se, että useilla yrityksillä ei ole mahdollisuutta päästä osallisiksi nykyisen lainsäädännön mukaisista tuista, sillä niillä ei ole riittävästi omaisuutta tarvittavien lainojen takaamiseen. Omaisuuden riittämättömyyttä ei pidä tarkastella ehdottomana seikkana, sillä samat pankkilaitokset olisivat valmiita myöntämään lainoja muiden alueiden toimijoille vastaavilla takuilla, mutta kieltäytyvät myöntämästä niitä saarialueen yrittäjille. Syyt tähän löytyvät Italian viranomaisten mukaan Sisilialle ominaisista ympäristöön ja talouteen liittyvistä olosuhteista, jotka asettavat Sisilian epäedulliseen asemaan muihin Italian alueisiin verrattuna. Viranomaisten mukaan lain 1 pykälässä pyritään poistamaan tämä ero, joka asettaa saaren yrittäjät heikompaan asemaan.

(34) Italian viranomaiset huomauttavat, että lain 3 pykälään on syytä kiinnittää erityistä huomiota ja että aluelain N:o 25/93 43 pykälässä säädetty tuki (jota käsiteltävän lain 3 pykälässä muutetaan) on hyväksytty vähämerkityksisenä tukena. Lisäksi ne huomauttavat, että poiketen samaisen aluelain N:o 25/93 44 pykälästä (josta komissio 17 päivänä heinäkuuta 1996 on tehnyt kielteisen päätöksen), "Italian viranomaiset pitivät tosiasiana, että kysymyksessä oli päästy "sanattomaan sopimukseen", mikä vaikutti perustellulta päätelmältä, koska asiasta vastaava pääosasto (joka tavanomaisesti saa tiedot muilta yksiköiltä) ei ollut esittänyt muutaman (kolmen) vuoden aikana minkäänlaisia huomautuksia kyseessä olevasta 43 pykälästä". Italian viranomaisten mukaan kyseiset huomautukset olisivat sovellettavissa lain N:o 68/95 1 pykälään, sillä siinä viitataan samaisen lain 3 pykälään ja lain N:o 25/93 43 pykälään.

(35) Italian viranomaiset tarkentavat, että 1 pykälän tarkoituksiin varattu määräraha on nyt mennyt täysin hukkaan, koska maksusitoumuksia ei ole voitu tehdä valtion kirjanpitoa koskevan lain mukaisissa määräajoissa.

(36) Italian viranomaiset huomauttavat erityisesti lain N:o 68/95 6 pykälästä, että kyseisessä pykälässä ei perusteta

uutta tukijärjestelmää, vaan sitä on pidettävä lain N:o 32/91 48 pykälän mukaisena uudelleenrahoituksena. Komissio on käsitellyt tuen N 377/91 yhteydessä myös lain N:o 32/91 48 pykälää, jossa varattiin kolmivuotiskaudelle 1991—1993 30 000 miljoonaa Italian liiraa myönnettäviksi enintään vuoden pituisina korkotuettuina käyttöluottoina yrityksille, joiden liikevaihdosta vähintään 70 prosenttia muodostui sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmätuotteiden myynnistä alueen rajojen ulkopuolelle. Kyseisessä säännöksessä ei viitattu tiettyyn kaupan pitämisen vuoteen, ja siinä asetettu määräaika oli suhteutettu talousarvion määrärahoihin. Sen jälkeen kun edellä mainitun pykälän, jonka soveltamista komissio ei vastustanut, mukaiset edut otettiin käyttöön, Italian viranomaiset eivät onnistuneet käyttämään kokonaan lain mukaista määrärahaa. Lisäksi suuri osa käytetyistä määrärahoista eli 17 000 miljoonaa Italian liiraa otettiin käyttöön vasta vuoden 1993 aikana eli myöhässä samassa laissa säädettyihin määräaikoihin nähden. Tämä teki mahdottomaksi tuensaajille, joilla oli jo velkoja markkinointivuosien 1991, 1992 ja 1993 osalta, päästä nauttimaan lain tarjoamista eduista. Siksi aluelain N:o 68/95 6 pykälällä ja aluelain N:o 81/95 7 pykälällä haluttiin hyödyntää käyttämättä jäänyt osuus lain N:o 32/91 48 pykälän määrärahoista, ja aluelain N:o 68/95 6 pykälällä sallia vuoden 1993 ja sitä seuraavien vuosien velkarakenteiden koronalennus aina vuosiin 1995/1996 asti. Siksi aluelain N:o 68/95 6 pykälällä ja aluelain N:o 81/95 7 pykälällä täydennettiin rahoituksellisesti lain N:o 32/91 48 pykälää, jonka erityisluonteen Euroopan yhteisö oli jo myöntänyt. Kun otetaan huomioon, että aluelain N:o 68/95 6 pykälän mukaan määrärahoja on varattu vuoden 1997 loppuun asti ja että kyseistä pykälää ei pidetä lain N:o 32/91 48 pykälän mukaisena uudelleenrahoituksena ja lopuksi että komissio on 19 päivänä joulukuuta 1997 keskeyttänyt 30 päivään kesäkuuta 1998 asti maatalouden lyhytaikaisina korkotuettuina lainoina myönnettävää valtiontukea koskevan lainsäädännön soveltamisen, Italian viranomaiset katsovat, että 6 pykälää voidaan pitää yhteensopivana niiden yhteisön sääntöjen kanssa, joita sovellettiin lain N:o 32/91 48 pykälää tarkasteltaessa. Italian viranomaiset huomauttavat lisäksi, että jos komissio aikoo muuttaa nykyisiä suuntaviivoja ja haluaa käsitellä asiaa tarkastelemalla sitä vientitukena, kuten se on maininnut menettelyn aloittamispäätöksessään, ne aikovat ottaa huomioon uudet suuntaviivat, jotka kuitenkin vaikuttavat täysin soveltumattomilta, etenkin kun aikaisemmat kokemukset olivat saaneet alueellisen lainsäädäntöviranomaisen tekemään jo saatujen hyvien tulosten valossa perustellun ratkaisun.

(37) Siltä varalta, että kyseistä toimenpidettä tarkasteltaisiin erillään muusta ilmoituksesta, Italian viranomaiset toimittivat 19 päivänä marraskuuta 1998 päivätyssä kirjeessään komissiolle lisähuomautuksia lain N:o 68/95 6 pykälästä. Kyseiset huomautukset oli tarkoitettu kiistämään käsiteltävän tuen tulkitseminen vientitueksi. Italian viranomaisten mukaan kyseistä tukea ei voida pitää vientitukena seuraavista syistä:

a) Suurin osa niistä Italian ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden sitrushedelmäalan yrityksistä, jotka saavat hyväksyttyjä tukia, pyrkii viemään huomattavan määrän tuotannostaan ulkomaille ja taatusti suurimman osan oman alueensa ulkopuolelle. Oman alueen ulkopuolella mutta oman valtion rajojen sisäpuolella tehdyn kaupan pitäminen vientinä ja sitä harjoittavien yritysten pitäminen vientiyrityksinä on vastoin kaikkea säännöstön kirjaimellista tulkintaa ja liioiteltua verrattuna perustamissopimuksen rajoittavimpiinkin tulkintoihin;

b) Tuki ei perustu suoraan viennin määrään. Lain 6 pykälän 3 momentissa säädetään pelkästään tuen laajuuden rajoittamiseksi, että korkotuetun lainan määrä ei saa ylittää 50:tä prosenttia keskimääräisestä liikevaihdosta. Määrä käsittää yrityksen kaiken toiminnan. Viittaus yhteisiin vuosittain määritettäviin enimmäisarvoihin aluelain N:o 13/86 18 pykälän mukaisesti vastaa tarpeeseen eritellä objektiiviset perusteet, jotka on tässä tapauksessa omaksuttu aiemmasta lainsäädännöstä. Kyseinen viittaus koskee itse asiassa määrättyjä maatalousosuuskuntien osakkaiden toimittamien tuotteiden valmistamiseen ja myyntiin liittyviä ennakkomaksuja ja kustannuksia koskevia muuttujia, eikä sillä ole mitään yhteyttä viennin määrään;

c) Maatalousalan toimijat eivät ole olleet hankkijoille (kauppiaille) myönnettävien tukien kohteena. Nämä hankkijat eivät voineet tavaroiden hankintahetkellä perustellusti mitenkään ennakoida tulevan lain mukaista etua. Italian viranomaiset tuovat esille, että aluelaki N:o 68/95 hyväksyttiin hetkellä, jolloin ensimmäiset kaksi sen soveltamisalaan kuuluvaa maatalousvuotta (1993—94, 1994—95) olivat jo ohi ja vuosi 1995—96 juuri meneillään. Lisäksi sääntö, jota ei ollut tarkoitus enää pitää voimassa, ei voinut vaikuttaa jo myytyjen (tai varastoihin pilaantuneiden) tuotteiden määriin tai hintoihin vuosien 1991 ja 1996 välisenä aikana. Vaikka oletettaisiin, että Messinan alueen tuotteiden myynti Reggio Calabrian alueelle olisi vientiä, on vaikea ymmärtää, kuinka vuoden 1995 lopussa käyttöön otettu tuki olisi voinut aiheuttaa kauppiaiden velkaantumisen vuosina 1993, 1994 ja vuoden 1995 alussa siksi, että se olisi vaikuttanut kannustavasti myytyjen tuotteiden määrään ja hintoihin, kun kyseessä on tuki, jonka olemassaoloa ei voitu edes aavistaa. Lisäksi Italian viranomaiset muistuttavat, että komissio olisi voinut tehdä vastaavan huomautuksen lain N:o 32/91 samansisältöisestä 48 pykälästä, vaikka sitä olikin tarkoitus soveltaa vasta tulevaisuudessa. Perustamissopimuksesta ja käyttöluottoja koskevasta asetuksesta huolimatta komissio ei esittänyt mitään huomautuksia;

d) Käsiteltävästä säännöksestä käy selvästi ilmi, että viittaus myynnin määrään oli osoitus alueellisen lainsäädäntöviranomaisen pyrkimyksestä eritellä se kaupan pitämisen ala, jolla liikevaihdon mukaan tarkasteltuna näytti olevan muita enemmän konkreettisia merkkejä uhkaavasta työllisyystason jyrkästä laskusta. Tästä johtuu lain N:o 68/95 6 pykälän neljännen momentin sääntö (tuet peruttiin, ja jo maksetut määrät oli palautettava, jos tuensaajat eivät täyttäneet velvollisuuttaan säilyttää työllistämistaso samana). Tämän huomautuksen perusteella asiasta vastaavat viranomaiset pyysivät komissiota käsittelemään kyseisen tuen uudestaan ja arvioimaan sen käyttöluottoina myönnettäviin valtiontukiin sovellettavan säännöstön puitteissa samaan tapaan kuin mitä lain N:o 32/91 48 pykälän yhteydessä oli tapahtunut.

Vahvistaakseen pyyntöään, että käsiteltävänä olevan aluelain 6 pykälän mukainen tuki käsiteltäisiin uudelleen ja arvioitaisiin käyttöluottoina myönnettäviin valtiontukiin sovellettavan säännöstön puitteissa, Italian viranomaiset huomauttivat 19 päivänä marraskuuta 1998 päivätyssä kirjeessään seuraavaa:

a) Komissio on 14 päivänä joulukuuta 1992 päivätyssä kirjeessään SG(92) D/17980 ilmoittanut ilman mitään ehtoja olevansa vastustamatta niiden tukien myöntämistä, jotka mainitaan lain N:o 32/91 48 pykälässä lyhytaikaisina korkotuettuina lainoina, ja aikovansa pelkästään tarkistaa oman kantansa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen silloisen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Komissio ei kuitenkaan koskaan tehnyt niin, vaan hyväksyi seuraavan vastaavanlaisen (aluelain N:o 81/95 pykälä 7 ja aluelain N:o 33/96 20 pykälä) uudelleenrahoituksen samoihin perusteluihin nojaten, joiden perusteella alkuperäinen laki oli hyväksytty. Kyseiset huomautukset olivat vaikuttaneet merkittävästi vuoden 1995 aluelain säätäjiin ja herättäneet aivan aiheellisesti odotuksia niissä, jotka olivat oikeutettuja saamaan tukea;

b) Aluelain N:o 68/95 6 pykälässä määritelty määräraha, joka oli 30 000 miljoonaa Italian liiraa, ei ylitä alkuperäistä laissa N:o 32/91 vahvistettua määrärahaa, vaikka se lisättäisiin jälkimmäisen lain mukaisiin uudelleenrahoituksiin;

c) Viittaus markkinointivuosiin 1993—94, 1994—95 ja 1995—96 oli tehty yksinomaan tarpeesta ottaa huomioon senhetkiset velkatilanteet, jotka pahenivat välittömästi aluelain N:o 32/91 48 pykälän mukaisten tukien riittämättömän käyttöönoton vuoksi.

Lopuksi Italian toimivaltaiset viranomaiset tarkensivat, että ellei päätöstä hyväksyttäisi vuoden kuluessa, se tarkoittaisi kyseisen tuen määrärahojen lopullista poistamista alueellisesta talousarviosta.

(38) Italian viranomaiset huomauttavat lain N:o 68/95 7 pykälästä, että sen mukaisia tukia on pidettävä yhdenmukaisina komission soveltamien perusteiden kanssa. Italian viranomaiset tuovat esille, että yritysten vaikeudet johtuvat osittain sisäisistä syistä, sillä kyseessä ovat pääasiassa nuorten työttömien perustamat yritykset, mutta myös ulkoisista syistä, kuten aluelain N:o 37/78 eri muutoksista ja tarpeesta sovittaa viljelmät alaa koskevaan uuteen lainsäädäntöön, minkä seurauksena hankkeiden toteutus on huomattavasti pitkittynyt. Lisäksi useiden nuorten perustamien osuuskuntien on ollut pakko maksaa viidentoista vuoden lainat ennen tuotantotoiminnan aloittamista, ja ne ovat ajautuneet konkurssiin siksi, että niiden on ollut mahdotonta maksaa erääntyviä summia ennen kuin ne olivat edes päässeet käyttämään hankkimaansa kalustoa. Eräät osuuskunnat, jotka hankaluuksista huolimatta olisivat onnistuneet käynnistämään toimintansa, eivät olisi voineet saada korkotuettua käyttöluottoa, koska niillä oli viellä maksettavanaan lyhennyksiä viidentoista vuoden lainasta IRCAC:lle. Lisäksi Italian viranomaiset huomauttavat, että jos oletetaan, että komissio hyväksyisi käsiteltävän toimenpiteen, IRCAC myöntäisi tukia yksinomaan niille osuuskunnille, maatalousalan osuuskunnat mukaan luettuina, joilla on esittää toiminnalleen kannattavuustakuu. Jos tukia myönnettäisiin vaikeuksissa oleville yrityksille tai yrityksille, jotka ovat konkurssiuhan alaisina, lain ajatuksellinen tausta menettäisi merkityksensä.

Vastauksena komission menettelyn aloittamispäätöksessään esittämiin huomautuksiin Italian viranomaiset ovat tämän tukijärjestelmän osalta tarkentaneet, että lain N:o 68/95 7 pykälän mukaiset tuensaajat ovat yrityksiä, joille voidaan myöntää pelastamistukia siksi, että ne ovat vaikeassa rahoitustilanteessa jo ennen tuotantotoiminnan aloittamista. Todistaakseen tilanteen todenmukaisuuden Italian viranomaiset ovat tarkentaneet, että: a) kyseinen tuki muodostuu 4 prosentin korkohyvityksistä, mikä vastaa IRCAC:n osuuskuntien lainoihin myöntämää korkohyvitystä; b) tuki koostuu käyttöluotosta, joka on tarkoitettu antamaan nuorten perustamille osuuskunnille mahdollisuus aloittaa ja jatkaa toimintaa, jota varten on toteutettu aluelain N:o 37/78 mukaisesti rajoitettu hanke; c) tuki, jonka määrä on vähintään erääntyneen velan suuruinen ja joka maksetaan kertaluonteisena, myönnetään tervehdyttämään velkatilanne, joka estää osuuskuntaa hoitamasta toiminnan käynnistämiseen tai alkuajan toimintaan liittyviä kuluja; d) tuki on tarkoitettu suurissa vaikeuksissa olevalle alalle, jolla työttömyystaso on hyvin korkea alueen rajojen sisällä. Lopuksi Italian viranomaiset viittaavat liitteenä olevaan IRCAC:n 5 päivänä toukokuuta 1998 päivättyyn kirjeeseen ja tarkentavat, ettei yksikään

maatalousalan alkutuotannon hankkeeseen rahoitusta saanut osuuskunta olisi pyrkinyt hyötymään kyseisestä tuesta, vaikka joitakin tukihakemuksia saatettaisiinkin vielä esittää.

IV **ARVIOINTI**

(39) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio katsoo, että käsiteltävässä tapauksessa kaikki 87 artiklan 1 kohdan soveltamisen ehdot täyttyvät kaikkien kyseessä olevien tukitoimenpiteiden osalta. Lisäksi komissio huomauttaa, etteivät Italian viranomaiset ole kiistäneet tätä.

(40) Aluelain N:o 68/95 ensimmäisessä pykälässä perustetaan kaksi takuurahastoa (toinen tuotantoyrityksille ja toinen kaupan yrityksille), joiden tarkoituksena on kattaa muihin siinä mainittuihin lakeihin sisältyvien tukijärjestelmien mukaisesti toteutetun rahoituksen rakennemuutoksen aiheuttamat riskit; 3 pykälässä muutetaan niiden tukien soveltamisedellytyksiä, jotka on perustettu osana 1 pykälässä viitattuja tukijärjestelmiä ja jotka liittyvät kaupan yritysten velkarakenteen tervehdyttämiseen; 5 pykälässä säädetään tuista, jotka myönnetään koronalennuksina lainoihin, jotka on tarkoitettu helpottamaan käsiteollisuusalan yritysten velkarakenteen tervehdyttämistä; 6 pykälässä säädetään tuista, jotka myönnetään koronalennuksina lainoihin enintään vuodeksi Sisiliassa toimiville kaupan alan yrittäjille, joiden yritysten liikevaihto muodostuu vähintään 70-prosenttisesti sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmätuotteiden myynnistä oman alueen ulkopuolelle; 7 pykälän mukaan IRCAC saa luvan myöntää nuorten osuuskunnille korkotuettuja käyttöluottoja yrityksen perustamista varten.

(41) Koska Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet päinvastaista todistavia tietoja, komissio katsoo asianmukaiseksi todeta, että vähintäänkin jotkut tukitoimenpiteiden edunsaajat toimivat aloilla, joilla voidaan katsoa tapahtuvan voimakasta yhteisön sisällä käytävää kauppaa. Vuonna 1996 maataloustuotteiden tuonnin arvo muista jäsenvaltioista Italiaan oli yhteensä 28 734 miljardia Italian liiraa ja viennin arvo Italiasta muihin jäsenvaltioihin 17 821 miljardia Italian liiraa ([3]). Kun tarkastellaan erityisesti sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmäalan tuotteita, joihin 6 pykälässä viitataan, vuonna 1995, jolloin tuesta ilmoitettiin, näiden tuotteiden tuonnin arvo muista jäsenvaltioista Italiaan oli hedelmäalan tuotteiden osalta yhteensä 302 093 000 ecua (josta 75 909 000 ecua sitrushedelmäalan tuotteita) ja vihannesalan tuotteiden osalta 138 525 000 ecua, kun taas niiden viennin arvo Italiasta muihin jäsenvaltioihin oli hedelmäalan tuotteiden osalta 964 153 000 ecua (josta 60 652 000 ecua sitrushedelmäalan tuotteita) ja vihannesalan tuotteiden osalta 460 791 000 ecua. On otettava huomioon, että Italiassa Sisilian alue on tyypillinen kyseisten tuotteiden tuottaja.

(42) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa mainittu valtiontukien myöntämiskielto ei ole ehdoton. Käsiteltävässä tapauksessa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan poikkeuksia ei selvästikään voida soveltaa, eivätkä Italian viranomaiset sitä paitsi ole vedonneet niihin. Saman ajattelutavan mukaan tukea ei ole tarkoitettu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen siinä mielessä kuin siitä määrätään perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa, eikä myöskään 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen, eivätkä Italian viranomaiset ole vedonneet näihin poikkeuksiin. Lisäksi on tarpeen tutkia, voidaanko tukitoimenpiteisiin soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan mukaista poikkeusta.

(43) Komissio esittää alustavan huomautuksen, että Italian toimivaltaisten viranomaisten (katso johdanto-osan 29 kappale) antamasta vastauksesta käy ilmi, että käsiteltävää lakia voidaan soveltaa kaikkiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteen I tuotteisiin. Tämän takia arvioinnin kohteena ovat ja päätöksen soveltamisalaan kuuluvat sekä maatalousalan että kalastusalan tuotteet. Kohdissa, joissa käytännöllisyyden vuoksi viitataan maanviljelykseen ja/tai maataloustuotteisiin, viittaukset käsittävät myös kalastuksen ja kalastustuotteet.

(44) Lain N:o 68/95 1 pykälässä perustetaan kaksi takuurahastoa (yksi tuotantoyrityksille, toinen kaupan yrityksille), joiden tarkoituksena on kattaa muiden säännösten mukaan toteutettuja taloudelliseen rakenneuudistukseen tähtäävien toimien riskejä (aluelain N:o 15/93 34 pykälä; aluelain N:o 25/93 43 pykälä, jota on muutettu aluelain N:o 68/95 3 pykälällä; aluelain N:o 25/93 44 pykälä).

(45) Ollakseen tässä päätöksessä käsiteltävien alojen valtiontukia koskevien sääntöjen (joihin ei sovelleta komission tiedonantoa vähämerkityksisistä tuista ([4])) mukaisia rahoitukselliset rakenneuudistustoimet on toteutettava noudattaen vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevia yhteisön suuntaviivoja, joita sovelletaan alalla 1 päivästä tammikuuta 1998 lähtien ([5]). Ennen kyseisten suuntaviivojen voimaantuloa komission vakiintuneen käytännön

([3]) *Lähde*: maatalousministeriö, tiedot annettu valtiontuen C 36/98 yhteydessä (päätöstä ei ole vielä julkaistu).

([4]) EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

([5]) EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2; katso kohta 4.4 (Suuntaviivojen kesto ja tarkistaminen).

mukaan ja jos tietyt ehdot täyttyivät, maatalousalalla sallittiin myös valtiontukia, joiden tavoitteena oli vähentää jo toteutettujen investointien rahoituskustannuksia ([6]). Aluelain N:o 68/95 mukaisten tukitoimenpiteiden arvioinnin helpottamiseksi nämä säännöt on seuraavassa esitetty tiivistetyssä muodossa.

a) Yhteisön suuntaviivojen mukaan tällä hetkellä nykyisten rakenneuudistukseen myönnettävien tukien on täytettävä kaikki seuraavat yleiset ehdot: i) rakenneuudistussuunnitelman on taattava asianomaisen yrityksen tervehdyttäminen palauttamalla yrityksen rahoitukseen ja talouteen liittyvä tehokkuus pitkällä aikavälillä tietyn kohtuullisen ajan kuluessa, ja suunnitelman on perustuttava yrityksen tulevista toimintaedellytyksistä tehtyihin realistisiin arvioihin; ii) on hyväksyttävä tukitoimenpiteitä, joilla mahdollisuuksien mukaan voidaan tasoittaa kilpailijoihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia; iii) tuen määrä ja intensiteetti on rajoitettava tiukasti rakenneuudistuksen helpottamiseen vaadittavaan minimiin, ja ne on sovitettava yhteisön tasolla säädettyihin etuihin; iv) yrityksen on toteutettava komission esittämä ja hyväksymä rakenneuudistussuunnitelma kokonaan ja täytettävä kaikki muutkin komission päätöksen mukaiset velvoitteet; v) rakenneuudistussuunnitelman toteuttamista, etenemistä ja menestyksellisyyttä valvotaan niin, että siitä on vuosittain esitettävä komissiolle kattava raportti.

b) Pelastamistukien kohdalla vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 3.1 kohdassa esitetyt säännöt edellyttävät, että saadakseen komission hyväksynnän pelastamistukien on (…) muodostuttava käteistuista, jotka toteutetaan lainatakuina tai takaisinmaksettavina lainoina, joiden korko vastaa kulloistakin markkinakorkoa; rajoituttava määrältään siihen, mikä katsotaan tarpeelliseksi yrityksen toiminnan jatkamiseksi (esimerkiksi palkkakulujen korvaamiseksi tai juokseviin hankintoihin); niitä voidaan myöntää vain tarpeelliseksi ajaksi (tavallisesti enintään kuudeksi kuukaudeksi) sen mukaan, mitä tarpeellisesta ja toteuttamiskelpoisesta tervehdyttämistoimenpiteestä on määritelty; niiden syynä on oltava akuutit sosiaaliset vaikeudet eikä niillä saa olla perustelemattomia kielteisiä vaikutuksia jäsenvaltioiden tuotanto- ja maatalousalan tilanteeseen. Lisäehtona on pääsääntöisesti, että pelastustoiminta olisi kertaluontoista. On selvää, ettei voida hyväksyä sarjaa pelastustoimia, jotka vain ylläpitävät nykyistä tilannetta ja viivästyttävät väistämätöntä ja siirtävät sillä välin teollisuuden ja maatalouden ongelmat sekä yhteiskunnalliset ongelmat muiden tehokkaampien tuottajien ja muiden jäsenvaltioiden harteille.

c) Komission ennen edellä mainittujen suuntaviivojen voimaantuloa noudattamissa menettelysäännöissä, jotka koskevat komission käsittelemiä tukia jo toteutettujen investointien rahoittamiseksi otettujen lainojen rahoituskustannusten vähentämiseksi, edellytetään, että ([7]) ”kasautunut nettoavustusekvivalentti, kun lainoista on sovittu, ei saa olla suurempi kuin komission tavallisesti investointitukien yhteydessä sallima määrä (liitteen II — nykyisen liitteen I — mukaisten tuotteiden alkutuotanto sekä jalostus ja kaupan pitäminen); ja että mahdollisesti sovellettavia alakohtaisia rajoituksia on noudatettava. Kyseiset tuet on myönnettävä sen vuoksi, että uusien lainojen korkoja on mukautettu korkomuutosten huomioon ottamiseksi, tuen määrän on oltava pienempi tai yhtä suuri kuin uusien lainojen korkojen muutos, tai tuet on myönnettävä sellaisille maatalousyrityksille, jotka pystyvät antamaan takeet kannattavuudestaan, erityisesti jos yritys on vaarassa kärsiä tappiota tai joutua vararikkoon olemassa olevien lainojensa rahoituskustannusten vuoksi; ja että yritysten vaikeudet johtuvat yrityksestä riippumattomista syistä eivätkä sen sisäisistä olosuhteista”.

(46) Lain N:o 68/95 1 pykälällä perustetaan kaksi takuurahastoa (toinen tuotantoyrityksille ja toinen kaupan yrityksille), joiden tarkoituksena on kattaa muiden säännösten mukaan toteutettuja taloudelliseen rakenneuudistukseen tähtäävien toimien riskejä, myös niiden, jotka on toteutettu aluelain N:o 25/93 44 pykälän mukaan.

Lain N:o 25/93 44 pykälässä säädetään, että tukia myönnetään korkotuettuina lainoina yrityksille, jotka toimivat vihannes- ja hedelmä- sekä sitrushedelmätuotteiden alalla. Komissio on ilmoittanut Sisilian alueen aluealain N:o 25/93 mukaisista tuista 17 päivänä heinäkuuta 1996 tekemässään päätöksessä 97/106/EY, että kyseiset tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille, koska ne eivät täytä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviltä tuilta vaadittuja edellytyksiä ([8]).

([6]) Säännöt olivat komission 6 päivänä maaliskuuta 1989 tekemässä työasiakirjassa ”Toteutettujen investointien takaisinmaksun rahoituskulujen vähentämiseen tähtäävät tuet; näihin tukiin sovellettavat perusteet”. Sitä aikaisemmin sovellettavista säännöistä katso komission lopullinen päätös valtiontuesta C 65/97 (Portugali: tehotuotantoyritysten velkojen yhdistäminen ja siankasvatustoiminnan elvyttäminen, julkaisuvaiheessa) ja komission päätös 1999/484/EY, tehty 3 päivänä helmikuuta 1999, Espanjan hallituksen Hijos de Andrés Molina SA:lle (HAMSA) myöntämästä valtiontuesta, EYVL L 193, 26.7.1999, s. 1.

([7]) Näiden sääntöjen osalta katso alaviite 6.

([8]) EYVL L 37, 7.2.1997, s. 11.

Aluelain N:o 68/95 1 pykälästä aloitetun menettelyn osalta Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet mitään tietoja, jotka vaikuttaisivat siihen, että komissio muuttaisi alkuperäistä arviointiaan ja harkitsisi aluelain N:o 25/93 44 pykälän mukaisten tukien pitämistä niiden sääntöjen mukaisina, jotka on annettu vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävistä tuista tai muista niillä aloilla myönnettävistä valtiontuista, joita tämä päätös koskee. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet todisteita eikä niiden toimittamista tiedoista käy ilmi todisteita siitä, että tukitoimenpide olisi vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevien nykyisten sääntöjen mukainen. Komissio on aiemmin soveltanut näitä sääntöjä käsitellessään tukia, joiden tavoitteena on vähentää jo toteutettujen investointien rahoittamiseksi otettujen lainojen rahoituskustannuksia (katso 45 kappale).

Koska komissio on päätöksessään 97/106/EY ilmoittanut, etteivät aluelain N:o 25/93 44 pykälän mukaiset lainajärjestelyihin myönnettävinä korkotuettuina lainoina annettavat tuet ole valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, ja koska menettelyn yhteydessä komission saamat tiedot eivät vakuuta komissiota muuttamaan omaa kantaansa ja toteamaan asianomaisten toimien olevan vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muilla tämän päätöksen soveltamisaloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukainen, komission on pidettävä kaikkea aluelain N:o 68/95 1 pykälän mukaisesti epäsuorana takuuna lainajärjestelyihin (aluelain N:o 25/93 44 pykälän mukaan) myönnettyä lisätukea tukena, joka ei täytä pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettyjä tukia koskevia, edellä 45 kappaleessa esitettyjä yhteisön sääntöjä, ilman että muita takuun muodossa annettaville valtiontuille annettuja sääntöjä tarvitsee käsitellä ([9]).

Tämän vuoksi ja siksi, että ilmoitetut tiedot eivät riitä todistamaan, ovatko tuet edellä esiteltyjen vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muiden tämän päätöksen soveltamisaloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, komission on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([10]) 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti tehtävä kielteinen päätös aluelain N:o 68/95 1 pykälän mukaisista tuista, siltä osin kuin siinä viitataan aluelain N:o 25/93 44 pykälässä säädettyihin tukiin.

([9]) Nämä säännöt ovat nyt osa perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takuina annettaviin valtiontukiin koskevaa komission tiedonantoa, jonka komissio on hyväksynyt 24 päivänä marraskuuta 1999 (ei vielä julkaistu) ja jolla on korvattu komission kirjeet jäsenvaltioille (SG(89) D/4328, 5 päivänä huhtikuuta 1989, ja SG(89) D/12772, 12 päivänä lokakuuta 1989).

([10]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

(47) Käsiteltävän lain N:o 68/95 1 pykälässä perustetaan kaksi takuurahastoa (yksi tuotantoyrityksille ja toinen kaupan yrityksille), joiden tavoitteena on kattaa muiden säännösten, kuten aluelain N:o 15/93 34 pykälän mukaan toteutettujen rahoituksen rakenneuudistusten aiheuttamat riskit.

Aluelain N:o 15/93 34 pykälässä säädetään tukien myöntämisestä korkotukina valmistusalalla toimivien yritysten rahoituksen rakenneuudistukseen. Komissio on hyväksynyt toimenpiteen tuen N 730/95 yhteydessä. Koska alun perin hyväksytty tuki oli kohdistettu valmistusalalle, vaikuttaa siltä, ettei mikään tue sitä käsitystä, että tukea olisi sovellettu niille aloille, joita tämä päätös koskee.

Lisäksi, koska Italian viranomaiset eivät ole vastanneet komission menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään esittämiin kysymyksiin ja siltä osin kuin ei voida sulkea pois tuen mahdollista soveltamista myös niillä aloilla, joita tämä päätös koskee, komission on arvioitava tukien soveltuvuutta niitä aloja koskevien sääntöjen mukaan, joita tämä päätös koskee.

Aluelain N:o 68/95 1 pykälän osalta aloitettuun menettelyyn liittyen Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet mitään sellaisia tietoja, jotka saisivat komission arvioimaan alun perin aluelain N:o 15/93 34 pykälän mukaiset tuet, jotka myönnetään koronalennuksina yritysten rahoituksen rakennemuutoksen toteuttamiseen, yhteensopiviksi vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutokseen möynnettävistä tuista annettujen sääntöjen tai muiden valtiontukia tämän päätöksen soveltamisalalla koskevien sääntöjen kanssa. Erityisesti Italian viranomaiset eivät ole osoittaneet, eikä niiden toimittamista tiedoista käy ilmi todisteita siitä, että tukitoimenpide olisi vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevien nykyisten sääntöjen tai niiden sääntöjen mukainen, joita komissio on aikaisemmin soveltanut käsitellessään tukia jo toteutettujen investointien tekemiseksi tehtyjen lainasopimusten rahoituskustannusten alentamiseksi (katso 45 kappale).

Koska komissio ei aluelain N:o 68/95 1 pykälästä aloitetun menettelyn yhteydessä toimitettujen tietojen perus-

teella voi todeta, ovatko kyseiset toimet vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muiden niillä aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, joita tämä päätös koskee, komissio pitää kaikkea aluelain N:o 68/95 1 pykälän mukaista ylimääräistä tukea, joka on myönnetty lisätakuuna rahoituksen rakenneuudistustoimiin (aluelain N:o 15/93 34 pykälän mukaisesti) tukena, joka ei täytä yhteisön vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen edellytyksiä (katso 45 kappale), ilman että on tarpeen tutkia muita takuuna myönnettäviin valtiontukiin sovellettavia sääntöjä ([11]).

Koska toimitetut tiedot ovat riittämättömiä näyttämään toteen, että tuet ovat vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muiden näillä aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, komission on asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti tehtävä kielteinen päätös aluelain N:o 68/95 1 pykälän mukaisista tuista siltä osin kuin kyseisessä artiklassa viitataan aluelain N:o 15/93 34 pykälässä säädettyihin tukiin.

Aluelain N:o 15/93 34 pykälän mukaisista tuista, jotka komissio on hyväksynyt valmistusalalla tukinumerolla N 730/95, komissio varaa itselleen mahdollisuuden asetuksen (EY) N:o 659/1999 16 artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamiseen varmistaakseen, ettei niitä komission hyväksymiä tukia, jotka on myönnetty muille kuin perustamissopimuksen liitteessä I mainituille tuotteille, käytetä väärin myöntämällä niitä ilman asianomaista lupaa myös liitteessä I mainittujen tuotteiden aloilla.

(48) Käsiteltävän lain N:o 68/95 1 pykälässä perustetaan kaksi takuurahastoa (yksi tuotantoyrityksille ja toinen kaupan yrityksille), joiden tarkoituksena on kattaa muiden säännösten, muun aluelain N:o 25/93 43 pykälän mukaisesti toteutettujen rahoituksen rakenneuudistustoimien riskit.

Aluelain N:o 25/93 43 pykälässä säädetään tuista, joiden avulla on tarkoitus tervehdyttää kaupan yritysten velkarakennetta ja jotka on tuen N 472/94 yhteydessä hyväksytty vähämerkityksisiksi tuiksi. Tästä tukitoimenpiteestä Italian viranomaiset ovat esittäneet huomautukset, joissa viitataan aluelain N:o 68/95 3 pykälästä esitettyihin huomautuksiin (katso 34 kappale). Huomautuksissaan Italian viranomaiset ovat korostaneet sitä, että vaikka komissio on tehnyt saman aluelain N:o 25/93 44 pykälästä kielteisen päätöksen (katso 46 kappale), lain N:o 25/93 43 pykälästä ”Italian viranomaiset pitivät tosiasiana, että kysymyksessä oli päästy ”sanattomaan sopimukseen”, mikä vaikutti perustellulta päätelmältä, koska asiasta vastaava pääosasto (joka ilman muuta tavan mukaan saa tiedot muilta yksiköiltä) ei ollut esittänyt muutaman (kolmen) vuoden aikana minkäänlaisia huomautuksia kyseessä olevasta 43 pykälästä”.

Näiden huomautusten osalta komissio huomauttaa ensiksikin, etteivät Italian viranomaiset ole voineet vedota tällaiseen maatalousalan vähämerkityksisiä tukia koskevasta säännöstä tehtyyn sanattomaan sopimuksen, sillä kyseistä sääntöä ei edes sovelleta maatalousalalla. Erityisesti on huomautettava, että maatalous- ja kalastusala on tarkoituksellisesti jätetty nykyisin sovellettavan komission tiedonannon vähämerkityksisestä tuesta ([12]) soveltamisalan ulkopuolelle ja myös alun perin yhteisön suuntaviivoihin valtiontuista pienille ja keskisuurille yrityksille ([13]) sisältyneiden vähämerkityksisiä tukia koskevien suuntaviivojen ulkopuolelle.

Toiseksi Italian viranomaisten esittämien huomautusten perusteella komissio vahvistaa epäilyksensä aluelain N:o 25/93 43 pykälän mukaisten tukijärjestelmän sovellettavuudesta myös tämän päätöksen mukaisille aloille.

Kolmanneksi komissio huomauttaa, että kyseisen menettelyn yhteydessä Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet mitään tietoa, joka voisi saada komission harkitsemaan alun perin 43 pykälässä säädettyjen, yritysten velkojen kattamiseksi myönnettävien tukien pitämistä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitettua valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen tai muihin tämän päätöksen kohteena olevilla aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisena. Erityisesti viranomaiset eivät ole toimittaneet eikä niiden toimittamista tiedoista käy ilmi todisteita siitä, että kyseinen tukitoimenpide olisi nykyisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitettua valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen tai niiden sääntöjen mukainen, joita komissio on vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti käyttänyt aikaisemmin tarkastellessaan tukia jo toteutettujen investointien rahoittamiseen otettujen lainojen rahoituskulujen vähentämiseksi (katso 45 kappale).

Koska aluelain N:o 68/95 1 pykälästä aloitetun menettelyn yhteydessä toimitetut tiedot eivät vakuuta komissiota siitä, että aluelain N:o 25/93 43 pykälän mukaiset asianomaiset tukitoimenpiteet ovat vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muiden niillä aloilla myön-

([11]) Katso alaviite 9.

([12]) Katso alaviite 4.

([13]) EYVL C 213, 19.8.1992, s. 2, kohdat 3.2 ja 1.6.

nettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, joita tämä päätös koskee, komission on pidettävä kaikkea aluelain N:o 68/95 1 pykälässä säädettyä (aluelain N:o 25/93 43 pykälässä tarkoitettuihin ja *de minimis* -säännön mukaisesti toteutettuihin maatalous- ja kalastusalan) yritysten rahoituksen rakenneuudistukseen välillisenä takuuna myönnettyä lisätukea tukena, joka ei täytä yhteisön antamia sääntöjä yritysten pelastamisesta ja rakenneuudistuksesta (katso 45 kappale) ilman että muita takuun muodossa annettaville valtiontuille vahvistettuja sääntöjä tarvitsee käsitellä ([14]).

Tämän vuoksi ja siksi, että ilmoitetut tiedot eivät riitä todistamaan, ovatko tuet edellä kuvattujen vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muiden niillä aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, joita tämä päätös koskee, on komission neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti tehtävä kielteinen päätös aluelain N:o 68/95 1 pykälän mukaisista tuista, siltä osin kuin kyseisessä artiklassa viitataan aluelain N:o 25/93 43 pykälän mukaisiin tukiin.

Aluelain N:o 25/93 43 pykälässä säädetyn tuen osalta, jonka komissio on hyväksynyt vähämerkityksisiksi tuiksi tukinumerolla N 472/94, komissio varaa itselleen mahdollisuuden asetuksen (EY) N:o 659/1999 16 artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamiseen varmistaakseen, ettei niitä komission hyväksymiä tukia, jotka on myönnetty muille kuin perustamissopimuksen liitteessä I mainituille tuotteille, käytetä väärin myöntämällä niitä ilman asianomaista lupaa myös liitteessä I mainittujen tuotteiden aloilla.

(49) Aluelain N:o 68/95 3 pykälässä muutetaan aluelain N:o 25/93 43 pykälässä perustetun tukijärjestelmän soveltamisedellytyksiä. Kyseisen tukijärjestelmän tarkoituksena on kaupan yritysten velkarakenteen tervehdyttäminen, ja se on hyväksytty vähämerkityksiseksi tueksi tuen N 472/94 yhteydessä (katso 48 kappale). Komissio huomauttaa, että aluelain N:o 68/95 3 pykälän neljännessä momentissa säädetään, että saman pykälän mukaista tukea myönnetään yrityksille samoilla rajoituksilla kuin vähämerkityksisiä tukia. Vähämerkityksisiä tukia koskevia sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta aloille, joita tämä päätös koskee. Komission on myös otettava huomioon joukko tekijöitä ja erityisesti a) epäilykset, joita esiintyi jo menettelyn aloittamisen yhteydessä; b) edellä (katso 34 ja 48 kappale) esitetyt Italian viranomaisten huomautukset aluelain N:o 25/93 43 pykälästä; c) se, että kyseisten huomautusten perusteella aluelain N:o 68/95 3 pykälän sisältöä, jossa viitataan lain N:o 25/93 43 pykälään, saatettaisiin soveltaa myös aloilla, joita tämä päätös koskee; d) se, että lain N:o 25/93 43 pykälä koskee tukea yritysten velkarakenteen tervehdyttämiseen tapauksissa, joissa se on hyväksytty vähämerkityksiseksi tueksi; e) ja lopuksi se, että Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet tietoja, jotka antaisivat komissiolle mahdollisuuden tässä yhteydessä arvioida tukien mahdollista yhteensopivuutta valtiontuista maatalouden ja kalastuksen aloilla koskevan lainsäädännön (ja erityisesti vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien sääntöjen) kanssa. Tämän vuoksi jo edellä esitetyistä syistä, joihin tässä viitataan sellaisenaan (katso 48 kappale), ja koska komissiolle toimitetut tiedot ovat riittämättömiä todistamaan, ovatko käsiteltävät tuet vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien sääntöjen mukaisia (katso 45 kappale) tai muiden näillä aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, komission on asetuksen N:o 659/1999 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti tehtävä kielteinen päätös aluelain N:o 68/95 3 pykälästä siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä viitataan aluelain N:o 25/93 43 pykälään ja sitä voidaan soveltaa aloilla, joita tämä päätös koskee.

Aluelain N:o 25/93 43 pykälän mukaisista tuista, jotka komissio on hyväksynyt vähämerkityksiseksi tueksi tukinumerolla N 472/94, komissio varaa itselleen mahdollisuuden asetuksen (EY) N:o 659/1999 16 artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamiseen varmistaakseen, ettei niitä komission hyväksymiä tukia, jotka on myönnetty muille kuin perustamissopimuksen liitteessä I mainituille tuotteille, käytetä väärin myöntämällä niitä ilman asianomaista lupaa myös liitteessä I mainittujen tuotteiden aloilla.

(50) Aluelain N:o 68/95 5 pykälässä säädetään tuista, joita myönnetään rahoituslaitosten perimien korkojen hyvityksenä käsiteollisuusalan yritysten velkarakenteen tervehdyttämiseksi ja jotka on tuen N 750/A/95 yhteydessä hyväksytty vähämerkityksisinä tukina. Menettelyn yhteydessä Italian viranomaiset eivät ole tehneet tästä yhtään huomautusta. Koska alun perin hyväksytyt tuet koskivat käsiteollisuusalan yrityksiä, mitkään seikat eivät vaikuta todistavan, että kyseisiä tukia voitaisiin soveltaa myös aloille, joita tämä päätös koskee. Koska Italian viranomaiset eivät komission pyynnöistä huolimatta ole kuitenkaan toimittaneet mitään tietoja tukitoimenpiteestä, jonka osalta ei siten voida sulkea pois mahdollisuutta soveltaa tukea myös aloilla, joita päätös koskee mutta joihin ei sovelleta vähämerkityksisiä tukia koskevaa sääntöä, komission on arvioitava tukien soveltuvuutta näille aloille sovellettavien sääntöjen mukaan.

Käsiteltävänä olevan menettelyn yhteydessä Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet mitään sellaista tietoa, joka

([14]) Katso alaviite 9.

saisi komission pitämään aluelain N:o 68/95 5 pykälän mukaisia tukia, jotka on toteutettu velkojen koronalennuksina yritysten velkojen kattamiseksi, vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisina tai muiden niillä aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisina, joita tämä päätös koskee. Erityisesti viranomaiset eivät ole toimittaneet eikä niiden toimittamista tiedoista käy ilmi todisteita siitä, että kyseinen tukitoimenpide olisi nykyisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitettua valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen tai niiden sääntöjen mukainen, joita komissio on vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti käyttänyt aikaisemmin tarkastellessaan tukia jo toteutettujen investointien rahoittamiseen otettujen lainojen rahoituskulujen vähentämiseksi (katso johdanto-osan 45 kappale).

Tämän vuoksi ja siksi, että ilmoitetut tiedot eivät riitä todistamaan, ovatko tuet edellä kuvattujen vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevien sääntöjen tai muiden niillä aloilla myönnettäviä valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia, joita tämä päätös koskee, komission on neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti tehtävä kielteinen päätös aluelain N:o 68/95 5 pykälän mukaisista tuista (velkojen koronalennuksina yritysten velkojen kattamiseksi), siltä osin kuin niitä voidaan soveltaa aloilla, joita tämä päätös koskee.

(51) Aluelain N:o 68/95 6 pykälässä säädetään tukien myöntämisestä korkotukina lainoille, joiden kesto on enintään vuosi ja joista on tehty sopimus sellaisten Sisilian alueen kaupan toimijoiden kanssa, joiden liikevaihdosta vähintään 70 prosenttia muodostuu sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmäalan tuotteiden myynnistä alueen ulkopuolelle. Huomautuksissaan Italian viranomaiset ovat sitä mieltä, että tukitoimenpide on tarkoitettu komission jo hyväksymän toimenpiteen (lain N:o 32/91 48 pykälä) uudelleenrahoittamiseen ja että kyseessä on lyhytaikainen korkotuettu laina, jota on tarkasteltava niiden perusteiden mukaan, joita sovelletaan tämäntyyppisiin tukiin ennen maatalousalalle matalakorkoisiin lyhytaikaisiin lainoihin annettavia valtiontukia (käyttöluotot) koskevan komission tiedonannon ([15]) voimaantuloa. Italian viranomaisten perusteluja ei voida hyväksyä seuraavassa selitetyistä syistä.

(52) Perustelusta, jonka mukaan tuki olisi lain N:o 32/91 48 pykälän uudelleenrahoitusta ja jonka mukaan komission hyväksyntä kyseisen toimenpiteen uudelleenrahoituksen jatkamiselle olisi merkittävästi vaikuttanut lainsäätäjään vuonna 1995 ja saanut aikaan aiheellisia odotuksia niissä, jotka olivat oikeutettuja saamaan tukea, kuten komission yksiköiden 10 päivänä marraskuuta 1998 päivätyssä teleksissä on jo huomautettu, komissio tuo esiin, että:

a) Lain N:o 32/91 48 pykälän alkuperäinen hyväksyminen (tuki N 377/91) korkotuettuna lyhytaikaisena lainana koski tukitoimenpiteen rahoitusta vain kolmivuotiskautena 1991—1993, ilman viittauksia tiettyihin maatalousvuosiin, joihin tukea olisi sovellettu (tuen osalta viitattiin täysin satunnaisesti maatalousvuoteen 1990/1991 tiettyjä edellytyksiä koskevien poikkeusten määrittelemiseksi). Vaikka komission käytäntöä tämäntyyppisten tukien tarkastelemiseksi ei vielä ollut koottu kirjallisessa muodossa (54 kappaleessa on kuvattu korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettävään tukeen sovellettavat kriteerit), tukitoimenpiteen hyväksyminen korkotuettuna lyhytaikaisena lainana saattoi perustua yksinomaan toteamukseen, että kyseessä todellakin on korkotuettu lyhytaikainen laina, joka on myönnetty tavanomaista toimintaa varten maatalousalan toimijalle, joka joutuu ennakoimaan maataloustoiminnan kierrosta aiheutuvat menot ennen samasta kierrosta saatavien tulojen perimistä. Hyväksyessään kyseisen tukitoimenpiteen komissio oli lisäksi täsmentänyt, että komissio ei vastusta korkotuettuna käyttöluottona myönnettävän tuen myöntämistä, mutta jättää itselleen mahdollisuuden tarkistaa kantaansa myöhemmin perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) Kun lain N:o 32/91 48 artiklan rahoittaminen hyväksyttiin myöhemmin uudelleen, viitattiin nimenomaan maatalousvuotta 1992/1993 koskevan, korkotuettuna lainana myönnettävän tukitoimenpiteen rahoittamiseen varainhoitovuosien 1995 ja 1996 aikana. Koska ajanjakso 1992/1993 sisältyi 48 pykälän alkuperäiseen viiteajanjaksoon, komissio oli sitä mieltä, että uudet tukitoimenpiteet olivat siten jo hyväksyttyjen toimenpiteiden (tuki C 61/96, entinen N 408/B/96) uudelleenrahoitusta. Erityisesti seuraavat pykälät liittyivät uudelleenrahoitukseen: i) lain N:o 81/95 7 pykälä (tuki C 61/96, entinen N 408/B/96), jossa viitattiin lain N:o 32/91 48 pykälän tavoitteisiin ja sallittiin maatalousvuoden 1992/1993 rahoittaminen (2 000 miljoonaa Italian liiraa) varainhoitovuoden 1995 aikana; ja ii) lain 33/96 (C 61/96, entinen tuki N 408/B/96) 20 pykälä, jossa viitattiin lain N:o 32/91 48 pykälän ja lain N:o 81/95 7 pykälän tavoitteisiin ja sallittiin maatalousvuoden 1992/1993 rahoittaminen (2 000 miljoonaa Italian liiraa) varainhoitovuoden 1996 aikana;

c) Kirjeessään, jolla komissio hyväksyi lain N:o 32/91 48 pykälän uudelleenrahoituksen maatalousvuodeksi 1992/1993 (tuki C 61/96, entinen tuki N 408/B/96), se ilmoitti Italian viranomaisille (SG(97) D/455, 23 päivänä tammikuuta 1997), että uudelleenrahoituksen

([15]) EYVL C 44, 16.2.1996, s. 2.

hyväksyminen ei vaikuta uuden tukitoimenpiteen tarkastelemiseen. Uudesta tukitoimenpiteestä oli ilmoitettu ja sitä tarkasteltiin tukinumerolla N 750/B/95 (lain N:o 68/95 6 pykälä). Kyseessä oli uusi tukijärjestelmä, jonka osalta komissio ilmoitti Italian viranomaisille, että lakia N:o 68/95 tarkasteltaisiin 31 päivän joulukuuta 1996 jälkeen käyttöluottoihin liittyvän uuden lainsäädännön mukaisesti;

d) lain N:o 68/95 6 pykälässä (tarkasteltavana oleva laki) ei mainita lain N:o 32/91 48 pykälää, mutta siinä toistetaan sen olennainen sisältö, sillä siinä hyväksytään maatalousvuosien 1993/1994, 1994/1995 ja 1995/1996 rahoittaminen kolmivuotiskautena 1995—1997. Kuitenkin päinvastoin kuin lain N:o 32/91 48 pykälässä, jossa ilmeisestikin viitattiin myös tulevaisuuteen, ja päinvastoin kuin lain N:o 81/95 7 pykälässä ja lain N:o 33/96 20 pykälässä (vaikka niihin sisältyikin jo päättynyttä maatalousvuotta koskevia säännöksiä), joissa määriteltiin tuen ajankohdaksi vuosi 1992/1993, mikä oli otettu huomioon lain N:o 32/91 48 pykälän alkuperäisessä hyväksynnässä, lain N:o 68/95 6 pykälän mukaan tukia myönnetään selvästi vain menneille maatalousvuosille (1993/1994, 1994/1995 ja 1995/1996), jotka puolestaan eivät sisälly lain N:o 32/91 alkuperäiseen hyväksyttyyn 48 pykälään, joka koski kolmivuotiskauden 1991—1993 rahoitusta. Tuen myöntäminen korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina jo kuluneille maatalousvuosille (katso 54 kappale) ei ole korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettävään tukeen maatalousalalla sovellettavan lainsäädännön hengen mukaista, koska kyseistä tukea pidetään poikkeuksellisesti perustamissopimuksen 87 artiklassa mainitusta kiellosta poiketen tukena, jolla edistetään maatalousalan kehitystä. Lisäksi on korostettava, että komission yksiköt olivat kahden kuukauden määräajassa aluelain N:o 68/95 (jota tarkasteltiin tukinumerolla N 750/B/95) ilmoittamisesta antaneet tiedoksi Italian viranomaisille, että a) maatalousvuosiksi 1993/1994 ja 1994/1995 myönnettävät tuet vaikuttivat toimintatuelta, joka ei sovellu yhteismarkkinoille, ja kehottivat viranomaisia peruuttamaan kyseiset tukitoimenpiteet, elleivät ne pystyisi todistamaan, että tuet vastasivat vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistukseen sovellettavia tuolloin voimassa olleita perusteita (katso 45 kappale); b) maatalousvuodeksi 1995/1996 möynnettävien tukien olisi täytettävä liitteenä toimitetun uuden tiedonantoluonnoksen kriteerit; c) joka tapauksessa 6 pykälän mukaiset tuet, jotka oli tarkoitettu myönnettäviksi yrityksille, joiden liikevaihdosta vähintään 70 prosenttia muodostuu sitrushedelmä- ja vihannes- sekä hedelmätuotteiden myynnistä oman alueen ulkopuolelle, vaikuttivat vientituilta. Ne eivät sovellu yhteismarkkinoille, ja komissio kehotti Italian viranomaisia lopettamaan tukitoimenpiteen tai muuttamaan sitä taikka perustelemaan riittävällä tavalla kieltäytymisensä syyt. Selvitystä ei koskaan toimitettu komissiolle (katso 2 päivänä lokakuuta 1995 päivätyn kirjeen VI/036342 kohdat 1—3). Päätöksessään aloittaa menettely komissio ilmaisi nimenomaan epäilyksensä siitä, että kyseiset tuet ovat tosiasiallisesti vientitukia.

Edellä mainitusta seuraa, että lain N:o 68/95 6 pykälää, joka rajoittuu ainoastaan lain N:o 32/91 48 pykälän sisällön toistamiseen kuitenkaan viittaamatta siihen ja jonka säännöksiä sovelletaan menneeseen eikä tulevaan aikaan, ei tiukasti otettuna voida pitää lain N:o 32/91 48 pykälän uudelleenrahoittamisena.

(53) Tämän vuoksi on varmistuttava siitä, voidaanko lain N:o 68/95 6 pykälän mukaista tukitoimenpidettä pitää komission käytännön mukaisena korkotuettuna lyhytaikaisena lainana, kuten Italian viranomaiset esittävät.

Tuen ilmoittamisajankohtana maatalousalalla myönnettäviä korkotuettuja lyhytaikaisia lainoja koskevissa säännöissä kiellettiin yhdelle tuotteelle tai yhdelle toiminnalle annettavat lainat ja rajattiin laina-ajaksi 12 kuukautta.

Tammikuun 23 päivänä 1997 (SG(97) D/455) päivätyssä kirjeessään, jolla hyväksyttiin viimeisen kerran lain N:o 32/91 48 pykälän uudelleenrahoitus maatalousvuodeksi 1992/1993 (tuki C 61/96, entinen tuki N 408/B/96), komissio kiinnitti Italian viranomaisten huomion siihen, että uudelleenrahoituksen hyväksyminen ei vaikuta uuden ilmoitetun tukitoimenpiteen N 750/B/95 (eli lain N:o 68/95 6 pykälä) tarkastelemiseen, koska kyseessä on uusi erillinen tukijärjestelmä (SG(97) D/455, 23 päivänä tammikuuta 1997). Komissio ilmoitti myös, että lakia N:o 68/95 tarkasteltaisiin 31 päivänä joulukuuta 1996 voimaan tulevan käyttöluottoja koskevan uuden sääntelyn mukaan (komission tiedonanto maatalousalalla korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettävistä valtiontuista).

Sen jälkeen, kun komissio oli ensimmäisen kerran lykännyt uusien sääntöjen soveltamista, se ilmoitti 19 päivänä joulukuuta 1997 (SG(97) D/10801) päivätyssä kirjeessä jäsenvaltioille, että 30 päivästä kesäkuuta 1998 alkaen sovellettaisiin komission tiedonantoa maatalousalalla korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettävistä valtiontuista, sellaisena kuin sitä tulkittiin edellä mainitussa komission 19 päivänä joulukuuta 1997 (SG(97) D/10801) päivätyssä kirjeessä, ja aloitettaisiin perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan (entinen 93 artiklan 2 kohta) mukainen menettely niiden tukien osalta, jotka ”ovat tulleet tai jääneet voimaan” 30 päivän kesäkuuta

1998 jälkeen ja joita ei voitaisi pitää uusien sääntöjen mukaisina.

Kun otetaan huomioon, että tarkasteltavana olevan aluelain N:o 68/95 6 pykälän mukaista tukea oli sovellettu maatalousvuosiin 1993/1994, 1994/1995 ja 1995/1996 ja että komission sen jälkeen antamaa tiedonantoa korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettävistä valtiontuista oli sovellettu tukiin, jotka "ovat tulleet tai jääneet voimaan" 30 päivän kesäkuuta 1998 jälkeen, näyttää siltä, että korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettäviä, maatalousvuosiksi 1993/1994, 1994/1995 ja 1995/1996 kohdistettuja tukia voitaisiin vielä tarkastella niiden perusteiden mukaan, joita käytettiin tarkasteltaessa korkotuettuja lyhytaikaisia lainoja ennen 30 päivää kesäkuuta 1998, jolloin uuden tiedonannon soveltaminen aloitettiin.

(54) Kyseiset perusteet ovat seuraavat: lainojen on oltava luonteeltaan kausiluontoisia, niiden on tarkoitus kattaa yleiset kulut (raaka-aineiden hankinta, työvoimakustannukset jne.), laina ei saa liittyä yksittäiseen tuotteeseen tai toimintaan ja laina-aika saa olla enintään 12 kuukauden pituinen. Tässä yhteydessä on korostettava, että uusissa, tämäntyyppisiä tukia koskevissa säännöissä, jotka on kuvattu komission tiedonannossa maatalousalalla korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina myönnettävistä valtiontuista, määrätään samoista perusteista sillä erolla, että siinä on lisäksi muita tiukempia kriteerejä, *joiden noudattamista Italian viranomaiset eivät ole huomautuksissaan osoittaneet*.

Kyseisessä tapauksessa edellä mainitut perusteet, joita tuolloin sovellettiin käyttöluottoihin, eivät näytä täyttyvän seuraavista syistä:

a) Ensinnäkin lain N:o 68/95 6 pykälä koskee yksinomaan Sisiliassa toimivia kaupan yrityksiä, joiden liikevaihdosta vähintään 70 prosenttia muodostuu sitrushedelmä- sekä vihannes- ja hedelmätuotteiden myynnistä oman alueen ulkopuolelle. Tukea myönnetään ilmeisesti ainoastaan kahden tietyn tuoteluokan hyväksi ja yhtä tiettyä toimintaa (Sisiliasta vientiä) varten;

b) Toiseksi kun otetaan huomioon Italian viranomaisten esittämien huomautusten (katso 31 ja 32 kappale) sisältö, ei voida sulkea pois sitä, että kyseeseen tulevien lainojen kesto ylittäisi 12 kuukautta (Italian viranomaisten esittämien huomautusten mukaan: "… lisäksi [komission] samoissa suuntaviivoissa ei määritellä tuen intensiteetille rajoja ja sallitaan korkotuetun lainan uusiminen vuosittain … Lisäksi mahdollisuus uusia kyseiset lainat vuosittain, mikä mainittujen yhteisön suuntaviivojen mukaan on sallittua, saattaa heikentää paikallisen lainsäädännön säännöstä lainan 36 kuukauden takaisinmaksuajasta. … Haluamme korostaa takaisinmaksuaikaa siinä mielessä, että lainasumma alkaa pienentyä heti sen myöntämisen jälkeisestä kuukaudesta alkaen, jolloin lainan keskimääräinen kesto on selvästi alle 36 kuukautta";

c) Kolmanneksi vaikka oletettaisiin, että korkotuettua lainaa ei olisi myönnetty yhtä yksittäistä tuotetta (vaan kahta tuoteluokkaa) varten tai yhtä yksittäistä toimintaa (vaan pääasiassa yhtä yksittäistä toimintaa, nimittäin vientiä) varten ja että laina-aika ei ylittäisi 12:ta kuukautta (mikä ei ole varmaa), koska Italian viranomaiset ovat vahvistaneet, että "maatalousalan toimijat eivät ole olleet ostajille (kauppiaille) myönnettävien tukien kohteena, eivätkä nämä hankkijat voineet tavaroiden hankintahetkellä mitenkään järkisyiden perusteella ennakoida tulevan lain mukaista etua ja että aluelaki N:o 68/95 hyväksyttiin hetkellä, joilloin ensimmäiset kaksi maatalousvuotta (1993—1994, 1994—1995), joihin sitä sovellettiin, olivat jo ohi ja vuosi 1995—1996 juuri meneillään, tuki ei vaikuta vastaavan lainan kausiluonteisuuden henkeä, jolla on tarkoitus antaa maatalousalan toimijalle mahdollisuus ennakoida maataloustuotannon kiertoon liittyviä kustannuksia ennen kuin hän saa saman kierron tuotteiden myynnistä kertyvät tuotot."

Tämän vahvistavat myös seuraavat Italian viranomaisten selvitykset: "… tässä tapauksessa ei ole kyse lainoista, joita myönnetään mainittujen yritysten tarpeisiin lyhyellä ajalla, vaan lainoista, joiden avulla voidaan tervehdyttää lyhytaikaisista erittäin korkeakorkoisista pankkilainoista johtuvaa velkarakennetta. Nämä korkeakorkoiset pankkilainat olisivat vääristäneet kilpailuedellytyksiä sisilialaisten yritysten ja muun Italian sekä Euroopan unionin alueen yritysten välillä (…), jos yritykset olisivat voineet laskea lyhytaikaisten lainojen varaan, joiden korkotaso olisi vastannut korkotuettuja lainoja eli pääpiirteissään vastannut muualla kuin saarialueella käytössä olevia keskivertokorkoja, yritykset eivät olisi päätyneet nykyiseen velkaantumistilaansa" (katso 32 kappale).

Käsitys siitä, että tarkasteltavana olevat korkotuetut lainat eivät täytä ensisijaista edellytystä, jonka perusteella ne voitaisiin luokitella korkotuetuiksi lyhytaikaisiksi lainoiksi komission vakiintuneen käytännön mukaan, näyttäisi saavan vahvistusta Italian viranomaisten vakuuttelusta, jonka mukaan "… kyseisestä säännöksestä käy ilmi, että viittaus myynnin määrään oli osoitus paikallisen lakia säätävän viranomaisen halukkuudesta määritellä se kaupan pitämisen ala, jolla liikevaihdon mukaan tarkasteltuna oli havaittavissa muita enemmän konkreettisia merkkejä työllisyystason uhkaavasta jyrkästä laskusta. Tästä johtuu lain kyseisen pykälän neljännen momentin säännös," jonka

mukaan myönnetty koronalennus peruutetaan ja jo myönnetyt määrät peritään takaisin lain mukaisine korkoineen, jos edunsaajat eivät täytä työllisyystason ylläpitoon liittyvää velvoitettaan.

Edellä olevan perusteella tulevaisuuden asemesta menneeseen aikaan kohdistuvan lain N:o 68/95 6 pykälän mukaiset tuet liittyvät yksinomaan kahteen tuoteluokkaan, on myönnetty pääasiassa yhtä yksittäistä toimintaa (alueelta vientiä) varten, vaikuttavat olevan kestoltaan pidempiä kuin 12 kuukautta, eivätkä näytä vastaavan tämäntyyppisten tukien kannustavaa luonnetta, minkä vuoksi niitä ei voida pitää korkotuettuina lyhytaikaisina lainoina, jotka ovat komission tämäntyyppisiä lainoja koskevien sääntöjen mukaisia ennen tai jälkeen maatalousalalla korkotuettuihin lyhytaikaisiin lainoihin myönnettäviä valtiontukia koskevan komission tiedonannon soveltamista.

(55) Huomautuksissaan Italian viranomaiset vastustavat kyseisten tukien mahdollista luokittelua vientituiksi ja korostavat erityisesti, että oman alueen ulkopuolelle kohdistuneella myynnillä ei välttämättä tarkoiteta tuotteiden vientiä yksinomaan Italian rajojen ulkopuolelle. Komissio toteaa, että alueen rajojen ulkopuolelle myyminen ei voi välttämättä tarkoittaa yksinomaan myyntiä Italian valtion rajojen ulkopuolelle, minkä vuoksi tämän päätöksen yhteydessä ei jatketa tuen tarkastelemista tämän luokittelun perusteella. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että tuen laskentaperusteet (katso 23 kappale), kuten komissio on ilmoittanut päätöksessään menettelyn aloittamisesta, näyttävät vastaavan vientituen laskentaperusteita ja että Italian viranomaiset ovat perustaneet huomautuksensa lain N:o 68/95 6 pykälän kirjaimelliseen tulkintaan toimittamatta kirjallisia todisteita vastaavista tiedoista, esimerkiksi alueen ulkopuolelle suuntautuneesta viennistä Italian rajojen sisä- ja ulkopuolelle, tuen voidaan tosiasiallisesti katsoa täyttävän myös vientituen ominaisuudet.

(56) Italian viranomaiset eivät ole huomautuksissaan viitanneet mahdollisuuteen, että lain N:o 68/95 6 pykälän mukaiset tuet täyttäisivät vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä tukia koskevat edellytykset. Yhteisön asiaa koskevien suuntaviivojen ([16]) mukaan pelastustuen on oltava lainan takaus tai markkinakorkoisina takaisinmaksettavina luottoina annettava rahoitukseen liittyvä tuki, rajoituttava yrityksen toiminnan jatkamisen kannalta välttämättömään määrään (esimerkiksi kattaa palkkakustannukset ja rutiinihankinnat), oltava kestoltaan ainoastaan tarvittavan ja toteuttamiskelpoisen tervehdyttämissuunnitelman laatimiseksi tarvittavan ajan (yleensä enintään 6 kuukautta) mittainen, oltava perusteltua vakavien yhteiskunnallisten vaikeuksien vuoksi ja sellaista, että se ei vaikuta haitallisesti muiden jäsenvaltioiden teollisuuden ja maatalouden tilanteeseen. Lisäehtona on, että pelastustuki on pääperiaatteeltaan aina kertaluontoinen. Samojen suuntaviivojen mukaan rakenneuudistukseen myönnettävien tukien on täytettävä seuraavat yleiset ehdot: a) rakenneuudistussuunnitelman on taattava asianomaisen yrityksen tervehdyttäminen palauttamalla yrityksen riittävä rahoituspohja pitkällä aikavälillä tietyn kohtuullisen ajan kuluessa yrityksen tulevan toiminnan edellytyksistä tehtyjen realististen arvioiden perusteella; b) sen on toteutettava toimenpiteitä, joilla mahdollisuuksien mukaan voidaan tasoittaa kilpailijoihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia; c) tuen määrä ja intensiteetti on rajoitettava tiukasti rakenneuudistuksen helpottamiseen vaadittavaan minimiin ja suhteutettava yhteisön tasolla säädettyihin etuihin; d) yrityksen on toteutettava komission esittämä ja hyväksymä rakenneuudistussuunnitelma kokonaan ja täytettävä kaikki muutkin komission päätöksen mukaiset velvoitteet; e) rakenneuudistussuunnitelman toteuttamista, etenemistä ja menestyksellisyyttä valvotaan esittämällä siitä vuosittain komissiolle kattava kertomus. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet todisteita siitä, että käsiteltävänä oleva tukitoimenpide olisi edellä mainittujen perusteiden mukainen, eikä tällaisia todisteita ilmene myöskään muista Italian viranomaisten toimittamista tiedoista.

(57) Huomautuksissaan Italian viranomaiset viittaavat mahdollisuuteen, että lain N:o 68/95 6 pykälän mukaiset tuet täyttäisivät komission tässä asiassa aiemmin noudattamaa käytäntöä koskevien sääntöjen mukaiset edellytykset tuista, joiden tarkoituksena on vähentää jo toteutettuja investointeja varten otettujen lainojen rahoituskustannuksia. Mitään todistetta tukitoimenpiteiden soveltuvuudesta johdanto-osan 45 kappaleessa kuvailtuihin edellytyksiin ei ole toimitettu, eikä asia käy ilmi myöskään Italian viranomaisten toimittamista tiedoista.

(58) Italian viranomaisten huomautuksissa viitataan epäsuorasti tukitoimenpiteen ja työllisyystason ylläpitämisen väliseen yhteyteen, vaikkeivät kyseiset viranomaiset ole toistaiseksi toimittaneet mitään todistetta siitä, että tuki noudattaisi työllisyystukien suuntaviivojen ([17]) henkeä tai sisältöä. Italian viranomaisten mukaan (katso 37 kappale): "… kyseisestä säännöksestä käy selvästi ilmi, että viittaus myynnin määrään oli osoitus paikallisen lakia säätävän viranomaisen halukkuudesta määritellä se kaupan pitämisen ala, jolla liikevaihon mukaan tarkasteltuna oli havaittavissa muita enemmän konkreettisia merkkejä työllisyystason uhkaavasta jyrkästä laskusta. Tästä johtuu lain N:o 68/95 4 pykälän neljännen momentin säännös" (tuet peruutetaan ja jo myönnetyt määrät peritään takaisin, jos edunsaajat eivät täytä työllisyyden ylläpitämiseen liittyvää velvoitettaan).

([16]) Katso alaviite 5.

([17]) EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4.

On pantava merkille, että vaikka aluelain N:o 68/95 6 pykälän 4 momentissa säädetään tuen peruuttamisesta ja maksettujen summien perimisestä takaisin, jos edunsaajat eivät täytä velvoitettaan ylläpitää työllisyystasoa, 6 pykälän mukainen tuki ei näytä noudattavan työllisyystukia koskevien suuntaviivojen sisältöä ja henkeä, eikä etenkään niiden 16 ja 22 kohtia (jotka koskevat työllisyyden ylläpitoon myönnettäviä tukia). Erityisesti on katsottava, että a) tukea ei ole hyväksytty eikä suunniteltu erityisesti työllisyyden turvaamiseen tarkoitetuksi tueksi; b) tuen määrä ei määräydy työntekijöiden lukumäärän mukaan; ja c) tukea ei ole suhteutettu työstä aiheutuviin kustannuksiin. Ja vaikka tuella voidaan epäsuorasti vaikuttaa työllisyyden ylläpitoon, mikä koskee useita muitakin tukiluokkia, aluelain N:o 68/95 6 pykälän mukaisia tukia ei voida määritellä asiaa koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaan työllisyystuiksi.

(59) Siksi 6 pykälän mukainen tuki ei selvästikään ole investointituki eikä näytä täyttävän korkotuetuilta lyhytaikaisilta lainoilta, vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitetuilta valtiontuilta eikä työllisyystuilta vaadittavia edellytyksiä eikä mitään muiden oikeusperustojen mukaisten poikkeusten edellytyksiä, vaan se on määriteltävä pelkäksi toimintatueksi, jota myönnetään korvaamaan entisiä lainoja ja jonka vaikutus lakkaa tuen maksamisen lakatessa.

(60) Maatalouden ja kalastuksen alalla, toisin sanoen liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla komissio on jo useiden vuosien ajan kieltänyt toimintatukien myöntämisen kaikilla alueilla eli myös alueilla, joille sovelletaan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan määräyksiä. Luonteeltaan tuet ovat sellaisia, että ne vaikuttavat yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin, jotka asetetaan perustamissopimuksessa vahvistettujen kilpailusääntöjen edelle ([18]). Tämä käytäntö on vahvistettu useaan otteeseen ([19]).

(61) Koska Italian viranomaisten huomautuksissa vahvistetaan, että tarkasteltavana olevan tukitoimenpiteen tavoitteena on auttaa edunsaajat pois velkatilanteesta, ja koska edunsaajien ei tarvitse suorittaa minkäänlaista vastapalvelusta, jota voitaisiin pitää kyseisten alueiden tai taloudellisten toimintojen kehitystä edistävinä, ja kun otetaan huomioon oikeuskäytännössä vakiintuneet periaatteet ([20]), komission on siksi tultava siihen johtopäätökseen, että tukitoimenpiteeseen ei voida soveltaa ainuttakaan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisista poikkeuksista.

(62) Aluelain N:o 68/95 7 pykälässä sallitaan IRCAC:lle aluelain N:o 37/78 mukaisesti mahdollisuus myöntää korkotuettuja käyttöluottoja nuorten perustamille osuuskunnille, jotka ovat saaneet rahoitusta mutta joiden velat ovat erääntyneet. Aluelaissa N:o 37/78 (joka on jo kumottu) säädettiin nuorille yrittäjille tarkoitetusta tukijärjestelmästä, jonka osana myönnettiin a) tukia avustuksina ja korkotuettuina lainoina investointeja varten; ja b) tukia korkotuettuina lainoina yritysten toiminnan tukemiseen investointien toteuttamista ja hyväksymistä seuraavina kolmena vuonna. Investointien toteuttamisen viivästymisen vuoksi eräät osuuskunnat (25 saatujen tietojen mukaan) eivät ole voineet käynnistää tuotantotoimintaansa ennen kuin aika, jona investointeihin myönnettyjä lainoja ei tarvinnut maksaa takaisin (kolme vuotta), oli päättynyt eivätkä sen vuoksi ole voineet maksaa takaisin kyseisiä lainoja. Tämän vuoksi niille ei voida myöntää käyttöluottoja. Aluelain N:o 68/95 7 pykälän perusteella voidaan myöntää laissa N:o 37/78 tarkoitettuja tukia yrityksille, jotka jälkimmäisen lain mukaan eivät täyttäneet kyseisen tuen saannin edellytyksiä. Erityisesti kyseisen pykälän ansiosta asianomaiset yritykset voivat saada lain N:o 37/78 mukaisia käyttöluottoja sillä edellytyksellä, että kyseisen lain perusteella myönnetyn lainan määrä vastaa vähintään erääntynyttä lainaa (investoinnin rahoittamiseen). IRCAC korvaa siten maksamattomia lainoja uusilla lainoilla (toisin sanoen uutta rahoitusta käytetään ainakin osittain maksamaan takaisin investointien toteuttamiseen myönnettyjä lainoja).

(63) Päätöksessään aloittaa menettely komissio huomautti, että tukea on tarkasteltava niiden perusteiden mukaan, joita komissio noudattaa tarkastellessaan tukia, joiden tarkoituksena on vähentää jo toteutettujen investointien rahoitukseen otettujen lainojen rahoituskustannuksia (maatalous- ja kalastusalan yrityksiin sovellettavat perusteet). Näiden perusteiden pääpiirteet ovat seuraavat: a) lainojen myöntämisen jälkeisten tukien ja kyseisten tukien yhteenlaskettu nettoavustusekvivalentti ei saa olla komission yleensä investointitukien (liitteessä II — nykyisessä liitteessä I — mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen) yhteydessä sallimaa enimmäistasoa korkeampi; b) mahdollisia alakohtaisia rajoituksia on noudatettava; c) kyseiset tuet on myönnettävä sen vuoksi,

([18]) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 177/78, Pigs and Bacon, komissio/McCarren, antama tuomio, Kok. 1979, s. 2161.

([19]) XX Mietintö kilpailupolitiikasta, 1990, luvut 337 ja 347; XXI Mietintö kilpailupolitiikasta, 1991, luvut 316 ja 317; XXII Mietintö kilpailupolitiikasta, 1992, luvut 503 ja 504; XXIII Mietintö kilpailupolitiikasta, 1993, luvut 547 ja 548; XXV Mietintö kilpailupolitiikasta, 1995, s. 238—240; XXVI Mietintö kilpailupolitiikasta, 1996, s. 251—255.

([20]) Erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens/komissio (1995), 8. kesäkuuta 1995 antama tuomio, Kok. II-1675 ja siellä mainittu oikeuskäytäntö.

että uusien lainojen korkoja on mukautettu korkomuutosten huomioon ottamiseksi, tuen määrän on oltava pienempi tai yhtä suuri kuin uusien lainojen korkojen muutos, tai tuet on myönnettävä sellaisille maatalousyrityksille, jotka pystyvät antamaan takeet kannattavuudestaan, erityisesti jos yritys on vaarassa kärsiä tappiota tai joutua vararikkoon olemassa olevien lainojensa rahoituskustannusten vuoksi; d) yritysten vaikeudet johtuvat yrityksestä riippumattomista syistä eivätkä sen sisäisistä olosuhteista.

(64) Italian viranomaisten esittämät huomautukset eivät anna komissiolle mahdollisuutta varmistua siitä, että edellä esitetyt edellytykset täyttyvät, ja tulla siihen lopputulokseen, että kyseiset tuet olisivat yhteismarkkinoille soveltuvia näiden perusteiden nojalla. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet tietoja, joiden perusteella voitaisiin todistaa 63 kappaleessa mainittujen perusteiden a ja b täyttyminen. Vaikka Italian viranomaiset ovat väittäneet tukia myönnetyn vain kannattavuudestaan takeet antaneille osuuskunnille, maatalousosuuskunnat mukaan luettuina, ne eivät ole kohdassa c mainittujen perusteiden osalta eritelleet, miten yritysten esittämät takeet niiden kannattavuudesta on arvioitu, eivätkä sitä, millaisia nämä takeet olivat. Lisäksi vaikuttaa siltä, ettei kohdassa d mainittuja perusteita ole noudatettu, koska toisaalta ei voida sulkea pois, etteivätkö yrityksen vaikeudet saattaisi johtua yrityksen sisäisistä syistä (”kyseiset yritykset ovat pääasiassa nuorten työttömien perustamia”), ja toisaalta ilman lisätarkennuksia ei voida olla varmoja voivatko Italian viranomaisten mainitsemat ulkoiset tekijät (”aluelakiin N:o 38/78 tehtävät muutokset ja tarve mukauttaa viljelmiä alan uuteen lainsäädäntöön … (mikä) on merkittävästi pidentänyt hankkeiden toteuttamista”) aiheuttaa sellaisia vaikeuksia, jotka edellyttävät tämäntyyppisiä tukia, ja tehdä yrityksistä tukikelpoisia.

(65) Italian viranomaiset ovat huomauttaneet, että lain N:o 68/95 7 pykälässä tarkoitetun tuen edunsaajat ovat yrityksiä, joilla voisi olla edellytykset saada pelastustukea vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitettua valtion tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaan. Maatalousalalla 1 päivästä tammikuuta 1998 ([21]) uusiin valtiontukiin sovellettavien pelastustukia koskevien sääntöjen (suuntaviivojen 3.1 kohta) perusteella, jotka korvaavat menettelyn aloittamispäätöksessä mainitut säännöt ”jotta komissio voisi hyväksyä pelastustuen, sen on (…) oltava lainan takaus tai markkinakorkoisina takaisinmaksettavina luottoina annettava rahoitukseen liittyvä tuki; rajoituttava yrityksen toiminnan jatkamisen kannalta välttämättömään määrään (esimerkiksi kattaa palkkakustannukset ja rutiinihankinnat); oltava kestoltaan ainoastaan tarvittavan ja toteuttamiskelpoisen tervehdyttämissuunnitelman laatimiseksi tarvittavan ajan (yleensä enintään 6 kuukautta) mittainen; oltava perusteltua vakavien yhteiskunnallisten vaikeuksien vuoksi ja sellaista, että se ei vaikuta haitallisesti muiden jäsenvaltioiden teollisuuden ja maatalouden tilanteeseen. Lisäehtona on, että pelastustuki on pääperiaatteeltaan aina kertaluonteinen. On selvää, ettei sellaisia pelastustoimia voida hyväksyä, joilla vain ylläpidetään nykyistä tilannetta ja viivästytetään väistämätöntä ja jotka siirtävät sillä välin teollisuuden, maatalouden ja sosiaalisen puolen ongelmat muiden tehokkaampien tuottajien ja muiden jäsenvaltioiden harteille”.

(66) Italian viranomaiset ovat huomauttaneet, että lain N:o 68/95 7 pykälässä säädetty tuki on tarkoitettu yrityksille, jotka ovat vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa jo ennen tuotantotoimintansa aloittamista, ja ovat täsmentäneet, että a) kyseinen tuki muodostuu 4 prosentin korkohyvityksistä, mikä vastaa IRCAC:n osuuskuntien lainoihin myöntämää korkohyvitystä; b) tuki koostuu käyttöluotosta, joka on tarkoitettu antamaan nuorten perustamille osuuskunnille mahdollisuus aloittaa ja jatkaa toimintaa, jota varten on toteutettu aluelain N:o 37/78 mukaisesti rajoitettu hanke; c) tuki, jonka määrä on vähintään eräänlyneen velan suuruinen ja joka maksetaan kertaluonteisena, myönnetään tervehdyttämään velkatilanne, joka estää osuuskuntaa hoitamasta toiminnan käynnistämiseen tai alkuajan toimintaan liittyviä kuluja; d) tuki on tarkoitettu suurissa vaikeuksissa olevalle alalle, jolla työttömyystaso on hyvin korkea alueen rajojen sisällä.

(67) Italian viranomaisten esittämä huomautus ei kuitenkaan riitä todistamaan, että vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen tarkoitetuista tuista annetussa komission tiedonannossa esitetyt perusteet täyttyisivät. Erityisesti a) ei ole taattu, että lainan korkotaso vastaa markkinoiden korkotasoa (on mainittava, että ilmoittamisajankohtana lainojen korot on laskettu ”4 prosentin mukaan, mikä vastaa IRCAC:n osuuskuntien lainoihin myöntämää korkohyvitystä”, kun taas komission Italian kohdalla käyttämä viitekorko oli tuolloin 11,35 prosenttia ja on tällä hetkellä 4,76 prosenttia); b) minkäänlaista vahvistusta ei ole toimitettu sille, että tukia olisi myönnetty vain ehdottoman välttämättömälle ajanjaksolle (tavallisesti enintään kuusi kuukautta) tarpeellisten ja toteuttamiskelpoisten tervehdyttämistoimenpiteiden toteuttamiseksi; c) ei ole myöskään taattua, että tuki olisi rajattu määrään, joka on tarpeen yrityksen toiminnan jatkamiselle (esimerkiksi palkkakustannukset ja rutiinihankinnat), vaan sitä vastoin on todettu, että yritykset ovat ”vaikeassa taloudellisessa tilanteessa jo ennen kuin ne ovat aloittaneet tuotantotoimintansa” ja että tuki, joka määrältään vastaa vähintään

([21]) Katso alaviite 5.

erääntyneen lainan määrää, olisi myönnetty ”velkatilanteen tervehdyttämiseen, joka estää osuuskuntaa hoitamasta toiminnan käynnistämiseen tai alkuajan toimintaan liittyviä kuluja ja joka voi siten auttaa osuuskuntaa huolehtimaan erääntyvien lainaerien maksusta” (katso 38 kappale); d) ei ole taattua, etteikö tuella olisi perusteettomia kielteisiä vaikutuksia teollisuuden ja maatalouden tilanteeseen muissa jäsenvaltioissa. Vaikka Italian viranomaiset ovatkin vakuuttaneet, että tuki on tarkoitettu vakavissa vaikeuksissa oleville aloille tai aloille, joilla on paljon työttömyyttä, millä tarkoitetaan nuorten työttömien muodostamia osuuskuntia, ei myöskään voida katsoa, että tukitoimenpidettä sinällään voitaisiin pitää vakavien sosiaalisten ongelmien vuoksi perusteltuna pelastustukena. Vaikka Italian viranomaiset vakuuttavat, että ”kyseistä tukea on myönnetty vähintään erääntyneen lainan suuruisena poikkeuksellisena kertaluonteisena toimenpiteenä velkaantumistilanteen tervehdyttämistä varten”, ja jos oletetaan, että yritys olisi suurissa taloudellisissa vaikeuksissa jo ennen tuotantotoimintansa aloittamista, ei voida katsoa, että tuki täyttää edellytyksen, jonka mukaan pelastustoimenpiteen on periaatteessa oltava kertaluonteinen poikkeuksellinen toimenpide.

(68) Italian viranomaiset ovat huomautuksissaan viitanneet sellaiseen mahdollisuuteen, että lain N:o 68/95 7 pykälän mukainen tuki täyttäisi vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistukselle asetettavat ehdot. Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen tarkoitettua valtion tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([22]) mukaisten tukien on täytettävä tietyt yleiset ehdot: a) rakenneuudistussuunnitelman on taattava asianomaisen yrityksen tervehdyttäminen palauttamalla yrityksen rahoitukseen ja talouteen liittyvä tehokkuus pitkällä aikavälillä tietyn kohtuullisen ajan kuluessa, ja suunnitelman on perustuttava yrityksen tulevista toimintaedellytyksistä tehtyihin realistisiin arvioihin; b) on hyväksyttävä tukitoimenpiteitä, joilla mahdollisuuksien mukaan voidaan tasoittaa kilpailijoihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia; c) tuen määrä ja intensiteetti on rajoitettava tiukasti rakenneuudistuksen helpottamiseen vaadittavaan minimiin, ja ne on sovitettava yhteisön tasolla säädettyihin etuihin; d) yrityksen on toteutettava komission esittämä ja hyväksymä rakenneuudistussuunnitelma kokonaisuudessaan; e) rakenneuudistussuunnitelman toteuttamista, etenemistä ja menestyksellisyyttä valvotaan niin, että siitä on vuosittain esitettävä komissiolle kattava raportti. Minkäänlaisia todisteita siitä, että tukitoimenpide täyttäisi edellä kuvatut vaatimukset, ei ole toimitettu, eikä asia käy ilmi myöskään muista Italian viranomaisten toimittamista tiedoista.

(69) Pelastus- ja rakenneuudistustukien myöntämisedellytykset eivät näytä täyttyneen myöskään siksi, että Italian viranomaiset eivät ole mitenkään viitanneet toteuttamiskelpoiseen rakenneuudistusohjelmaan tai tervehdyttämissuunnitelmaan eivätkä esittäneet todisteita mahdollisuudesta parantaa asianomaisten yritysten rahoituspohjaa. Toimitetuista tiedoista käy ilmi, että tuki ei liity uusiin investointeihin eikä täytä minkään muun lainsäädännön mukaisia edellytyksiä, joiden perusteella siihen voitaisiin soveltaa poikkeuksia perustamissopimuksen 87 artiklan yleisestä kiellosta. Tämän vuoksi tarkasteltavana oleva tuki osoittautuu puhtaaksi toimintatueksi, jolla on tarkoitus auttaa tuensaajayrityksiä pääsemään eroon velkatilanteestaan ja jonka vaikutukset päättyvät heti, kun tuen myöntäminen lakkaa. Tässä tilanteessa komissio pysyy kannassaan alun perin aluelaissa N:o 37/78 säädetyn tukijärjestelmän, johon viitataan lain N:o 68/95 7 pykälässä, yhteensopivuudesta valtiontukiin nykyisin sovellettavien sääntöjen kanssa.

(70) Maatalouden ja kalastuksen alalla, johon luetaan kuuluviksi liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotanto, jalostus ja kaupan pitäminen, komission useita vuosia jatkunut vakiintunut käytäntö on ollut kieltää toimintatukien myöntäminen kaikilla alueilla, mukaan luettuna perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiset alueet. Luonteensa puolesta tämäntyyppiset tuet ovat sellaisia, että ne vaikuttavat yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin, jotka asetetaan perustamissopimuksessa vahvistettujen kilpailusääntöjen ([23]) edelle. Tämä käytäntö on vahvistettu useaan otteeseen ([24]).

(71) Vaikka Italian viranomaisten toimittamat huomautukset vahvistavat sen, että tarkasteltavana olevan tukitoimenpiteen tavoitteena on vapauttaa tuensaajat velkatilanteestaan ja että edunsaajilta ei edellytetä minkäänlaista vastasuoritusta, jota voitaisiin pitää kyseisen taloudellisen toiminnan tai kyseisten alueiden kehityksen edistämisenä, ja kun otetaan huomioon oikeuskäytännössä vakiintuneet periaatteet ([25]), komission on pääteltävä, ettei tukeen voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeuksista.

V PÄÄTELMÄT

(72) Edellä kuvatun perusteella on pääteltävä, että tarkasteltavana olevan aluelain mukaiset tuet, siltä osin kuin ne koskevat maatalous- ja kalastusalaa, ovat valtiontukia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, eikä niihin voida soveltaa mitään 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainituista poikkeuksista.

(73) Kun kuitenkin otetaan huomioon, että tarkasteltavana olevan aluelain N:o 68/95 9 pykälässä siinä määritellyt toimenpiteet alistetaan selvästi perustamissopimuksen 93

([22]) Katso alaviite 5.

([23]) Katso alaviite 18.

([24]) Katso alaviite 19.

([25]) Katso alaviite 20.

artiklan (nykyisin 88 artiklan) 2 ja 3 kohdassa määrättyjen menettelyjen soveltamisalaan, ja Italian viranomaisten esittämä täsmennys, jonka mukaan kyseisen aluelain 1 ja 6 pykälässä säädetty rahoitus menetettiin kokonaan (katso 28 kappale), on ilmeistä, että käsiteltävien tukien maksumenettelyt on keskeytetty ja että sen vuoksi tässä päätöksessä ei ole tarpeen säätää aluelailla N:o 68/95 käyttöönotettujen tukien takaisinperinnästä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Sisilian alue on ottanut käyttöön 27 päivänä syyskuuta 1995 annetun aluelain N:o 68 1, 3, 5, 6 ja 7 pykälässä maatalouden ja kalastuksen alalla toimivien yritysten hyväksi, ei sovellu yhteismarkkinoille.

2 artikla

Italian on keskeytettävä ja kumottava 1 artiklassa tarkoitetut tuet.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen